

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmann a přísedících JUDr. Marka Bodláka, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Jiřího Machourka a JUDr. Bronislavy Wittnerové, MSc. při ústním jednání dne 6. 2. 2019 ve věci návrhu **obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5** ze dne 2. 10. 2019, sp. zn. SPR 252/2018-1, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. Radka Kytnara**, státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5,

t a k t o :

A.

Mgr. Radek Kytnar,

státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5,

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců
a soudních exekutorů

uznává vinným, že

jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 byl nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny ke zpracování, přičemž konkrétně:

1. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 3795/2017, v období od 12. 1. 2018 do 18. 7. 2018, tedy po dobu více jak 6 měsíců, nijak nereagoval na žádost policejního orgánu ze dne 11. 1. 2018 o prodloužení lhůty ke skončení prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř., ani nečinil ve věci jiné úkony, ačkoliv jediným úkonem potřebným ke skončení prověřování byla administrativní kompletace spisu a byl zároveň předložen i originál spisu policejního orgánu a policejní orgán opakovaně žádal z téhož důvodu o prodloužení lhůty ke skončení prověřování s upozorněním na potřebu vrácení spisu,

2. ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZN 4234/2017, v období od 19. 1. 2018 do 26. 7. 2018, tedy po dobu více jak 6 měsíců, nezpracoval žádost o mezinárodní právní pomoc do Norského království, o kterou policejní orgán žádal, nereagoval na žádost policejního orgánu, o prodloužení lhůty ke skončení prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř., ani nečinil

ve věci jiné úkony, přičemž originál policejního spisu se po tuto dobu nacházel na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 5,

3. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 4108/2017, po dobu od 15. 4. 2018 do 18. 7. 2018, tedy po dobu více jak 3 měsíců, nijak nereagoval na uplynutí prodloužené lhůty ke skončení prověřování na základě žádosti policejního orgánu ze dne 9. 3. 2018 podle § 159 odst. 3 tr. ř., ani nečinil ve věci jiné úkony, ačkoliv bylo zřejmé, že nejpozději od 15. 4. 2018 měl policejní orgán buď opět požádat o skončení lhůty k prověřování, nebo věc skončit,

4. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 3623/2017, v období od 20. 12. 2017 do 19. 7. 2018, tedy po dobu téměř 7 měsíců, nijak nereagoval na žádost policejního orgánu ze dne 20. 12. 2017 o prodloužení lhůty ke skončení prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř., ani nečinil ve věci jiné úkony, ačkoliv se u něj nacházel originál spisového materiálu a v žádosti o prodloužení lhůty bylo uvedeno, že jediným zbývajícím úkonem je vyčkání stanoviska státního zástupce a následné ukončení spisového materiálu,

5. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 2704/2017, se
 a) od 29. 6. 2017 do 29. 6. 2018, tedy po dobu 1 roku, se nezabýval žádostí policejního orgánu o vyžádání právní pomoci v Turecku, pouze formálně prodlužoval lhůtu ke skončení prověřování bez sdělení jakéhokoli stanoviska k mezinárodní právní pomoci,
 b) ode dne 22. 11. 2017 do 29. 6. 2018, tedy po dobu více jak 7 měsíců, se nezabýval žádostí policejního orgánu o vyžádání právní pomoci v Rumunsku,
 přestože navíc policejní orgán doručil 15. 3. 2018 usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 5 tr. ř.,

6. ve věci původně vedené pod sp. zn. ZN 8531/2018 (později převedené pod sp. zn. 2 ZN 3877/2018), v době od 6. 4. 2018 do 20. 7. 2018, tedy dobu více jak 3 měsíců, nijak nerozhodl o dalším postupu ani nečinil žádné úkony v návaznosti na obdržené usnesení Úřadu městské části Praha 13 o předání věci podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky,

7. ve věci vedené pod sp. zn. 0 ZN 274/2016, v době od 17. 8. 2017 do 19. 7. 2018, tedy po dobu necelých 11 měsíců, nerozhodl o žádosti stěžovatelky o přezkum postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř. kromě vyžádání spisového materiálu Policie ČR, který mu byl předložen dne 6. 11. 2017,

8. ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZN 4993/2017, v době od 14. 6. 2018 do doby podání kárného návrhu (16. 10. 2018), tedy po dobu více jak 4 měsíců, řádně nereagoval na návrh policejního orgánu na další procesní postup obsažený v podrobné zprávě o stavu prověřování ze dne 9. 3. 2018, neboť nijak nezohlednil, že policejní orgán navrhl procesní postup ve věci a učinil veškeré předpokládané úkony,

9. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 8509/2017, ode dne 11. 1. 2018 až do dne 27. 9. 2018, tedy po dobu více jak 8 měsíců, nerozhodl o podnětu oznamovatelky k přezkumu postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř., když toliko vyžádal od policejního orgánu předložení spisu, který mu byl doručen dne 25. 4. 2018, avšak ani poté ve věci nijak nerozhodl a podnět nevyřídil,

pokračování

10. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 3917/2017, v době od 12. 9. 2017 do doby sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (2. 10. 2018), tedy po dobu více jak 12 měsíců, se nezabýval žádostí policejního orgánu o vyžádání právní pomoci v USA, a to ačkoliv policejní orgán opakovaně navrhoval prodloužení lhůty ke skončení prověřování s tím, že ve věci nelze dále pokračovat bez znalosti výsledku žádosti o mezinárodní právní pomoc, a na stav mezinárodní právní pomoci se policejní orgán opakovaně dotazoval,

11. ve věci vedené pod sp. zn. 0 ZN 153/2018, po dobu od 28. 3. 2018 do 9. 7. 2018, tedy po dobu více jak 3 měsíců, nevyřídil postoupené podání z Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 z důvodu místní příslušnosti, ať již tím způsobem, že by přezkoumal postup policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř., nebo že by věc postoupil jako nové trestní oznámení Policii ČR,

12. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 2015/2018, v době od 2. 5. 2018 do 18. 9. 2018, tedy po dobu více jak 4 měsíců, nijak nereagoval na podání policejního orgánu doručené dne 2. 5. 2018, ve kterém policejní orgán sdělil, že předkládá spisový materiál k provedení prověrky, přičemž originál spisu předložil, a následně při opakovaných návrzích na prodloužení lhůty ke skončení prověřování policejní orgán sdělil, že úkon, který je třeba k ukončení prověřování provést, je vrácení spisu od kárně obviněného,

13. ve věci vedené pod sp. zn. 0 ZN 266/2018, v době od 4. 6. 2018 do 12. 9. 2018, tedy po dobu více jak 3 měsíců, nerozhodl o vyřízení podání ani ve věci neučinil žádný jiný úkon, čímž došlo k překročení lhůty 2 měsíců k vyřízení podání podle § 16a odst. 6 zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchal

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se mu ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **důtka**.

B. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, se kárně obviněný Mgr. Radek Kytmar

zprošťuje

kárného obvinění, v části

která mu kladla za vinu, že

jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 byl nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny ke zpracování, přičemž konkrétně:

ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZN 4101/2016, po dobu od 4. 1. 2018 do 28. 6. 2018, nekomunikoval s policejním orgánem, nerozhodl o žádosti policejního orgánu ze dne 2. 1. 2018, doručené dne 4. 1. 2018, o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, když navíc dne 7. 3. 2018 bylo doručeno usnesení policejního orgánu o odložení věci podle § 159a odst. 5 tr. ř., které nepřezkoumal, a to až do dne 28. 6. 2018, kdy byl upozorněn obvodní státní na svoji nečinnost a na marné uplynutí lhůty podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř.,

čímž měl spáchat

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

tento skutek není kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Kárné obvinění

[1] Navrhovatelka podala dne 16. 10. 2018 návrh na zahájení kárného řízení s kárně obviněným. V návrhu uvedla, že kárně obviněný neplnil své povinnosti státního zástupce dle § 24 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“) a to konkrétně tím, že byl nečinný při vyřizování věcí uvedených ve skutkové větě návrhu. Jejich číslování odpovídalo číslování ve skutkové větě tohoto rozhodnutí s tou výjimkou, že dílčí útok, ohledně kterého byl kárně obviněný zproštěn, byl původně bodem 3. Body 3 až 13 skutkové věty proto byly v kárném návrhu body 4 až 14. Po proběhlém dokazování byly některé dílčí útoky zpřesněny oproti kárnému návrhu, jak bude podrobněji rozvedeno dále.

pokračování

[2] Z odůvodnění návrhu vyplývá, že kárná navrhovatelka vytýkala kárně obviněnému nečinnost v 16 věcech vedených u obvodního státního zastupitelství, všechny v agendě ZN, tedy pro fázi prověřování. Nečinnost spočívala v tom, že kárně obviněný nijak nevyřídil v návrhu uvedené návrhy policejních orgánů, oznamovatelů a dalších osob a orgánů, ani nečinil jiné úkony směřující ke skončení věci. Jednalo se o žádosti policejních orgánů o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, podněty policejních orgánů k podání žádostí o mezinárodní právní pomoc, nepřezkoumání usnesení policejních orgánů o odložení věci, předání věci z přestupkového řízení, přezkoumání postupu policejního orgánu ke stížnosti dotčených osob. Podrobněji je to, v čem navrhovatelka spatřovala dílčí útoky kárného provinění, popsáno v části III.I u posouzení jednotlivých dílčích útoků soudem.

[3] Nečinnost je zřejmá z jednotlivých spisů a kárně obviněný ji v několika věcech sám uznal. Omlouval ji však svou zatížeností a přiřazováním priorit jiným věcem. Státní zástupce je však povinen vyřizovat v souladu s § 2 odst. 2 a § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství všechny věci průběžně, tedy bez priorit. V těchto věcech sice nebyly lhůty zpravidla zákonem konkrétně stanoveny, pak je však třeba použít zmíněné základní zásady. Judikatorní praxí Nejvyššího správního soudu je opakovaně konstatováno, že průtah dosahující intenzity kárného provinění zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě 3 měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě 2 měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN. Nečinnost kárně obviněného ve věcech uvedených v kárném návrhu intenzity kárného provinění dosahuje.

[4] Všechny žádosti, návrhy a výkon dozoru mohl provádět a vyřídít včas bez újmy na zpracování ostatní agendy.

[5] Kárně obviněný si nechával spisy bezdůvodně ve své kanceláři bez přijetí jakýchkoliv opatření či pokynů pro policejní orgán nebo pro pracovníce kanceláře. Nebyl nijak přetížen vyřizováním vyššího počtu věcí než jiní státní zástupci obvodního státního zastupitelství se srovnatelnou specializací. Naopak došlo k částečnému snížení nápadu tak, aby mohl odstranit vytýkané průtahy a méně závažné nedostatky, k čemuž však nedošlo. Kárnou navrhovatelkou byl opakovaně upozorňován na skutečnost, že v jím zpracovávaných věcech dochází k prodlužování délky řízení i na to, že spisy ponechává u sebe v kanceláři, což způsobuje problémy při zapisování došlé pošty, ale může svědčit i o tom, že ve spise neprobíhá žádná činnost dozorového státního zástupce.

[6] Zásada rychlého a efektivního postupu je jednou ze základních zásad fungování orgánů činných v trestním řízení. Zákon o státním zastupitelství v § 2 odst. 2 a § 24 odst. 1 ukládá, aby postup státního zastupitelství, respektive státního zástupce, byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný. Kárně obviněný v některých věcech postupoval zmateně, nikoli však nezákonně. Někdy jeho postup vykazoval známky bizarnosti, přičemž ve svém důsledku přinesl spoustu zbytečné práce s minimálním efektem, pouze s obrovskou časovou ztrátou. V jím dozorovaných věcech muselo být v několika případech přistoupeno k i výkonu vnitřního dohledu podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství. O tom svědčí i obsah hodnocení státního zástupce vypracovaný okresní státní zástupkyní v Kroměříži Mgr. K., která nejen v závěru svého hodnocení konstatovala, že by kárně obviněnému prospěl větší nadhled při řešení problémů, občas chyby opakuje, přičemž se snaha o maximální výkon odráží i v občasném nedodržení termínů. Tyto přístupy kárně obviněného zcela zjevně nabraly na intenzitě při zpracovávání věcí

přidělených mu k výkonu dozoru při přidělení k výkonu funkce na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 5.

[7] Kárně obviněný jednal nepochybně zaviněně, a svých povinností si musel být vědom, neboť kanceláři státního zastupitelství mu byly příslušné písemné materiály, které měl vyhodnocovat a v návaznosti na ně provádět procesní úkony směřující k vyřízení podání, předkládány a byly žurnalizovány do dozorového spisu.

[8] Nečinností zaviněně porušil povinnosti státního zástupce s následným ohrožením důvěry v činnost státního zastupitelství, odbornost a rychlost jeho postupu. Spáchal tím tedy kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství. Pro případ uznání viny kárná návrhovatka navrhl, aby bylo uloženo kárné opatření v podobě snížení platu o 10% na dobu 4 měsíců.

II. Obhajoba kárně obviněného

[9] Obhajobu kárně obviněného ve vyjádřeních ke kárnému návrhu a v průběhu ústního jednání lze rozdělit do obecné části, která se týká všech dílčích útoků, a do obhajoby směřující pouze k některým z nich.

[10] Pokud jde o obecnou část obhajoby, kárně obviněný předně poukazoval na to, že míra nápadu věcí je tak vysoká, že není možné věnovat se všem věcem tak, jak by to bylo potřebné pro jejich kvalitní zpracování, a zároveň je stíhat vyřizovat v přiměřených lhůtách. Zpracovával velké množství věcí. Šlo o 140 až 180 věcí měsíčně. Později uváděl, že jeho nápad v roce 2017 byl 868 věcí (tedy 72,3 věcí měsíčně) a v prvních třech čtvrtletích roku 2018 585 věcí (tedy 65 věcí měsíčně). Navíc se ve 27 případech jednalo o mimořádně složité věci, když jejich složky měly více jak 200 listů, v 7 případech více jak 500 listů a nejobsáhlejší složka měla 3 200 listů. Z toho 4 věci byly spojeny s vazbou.

[11] Zpomalení jeho výkonu bylo též důsledkem jeho nadměrného zatížení již od začátku jeho přidělení k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5. K datu nástupu, tedy k 1. 3. 2016, mu bylo přiděleno do rejstříku ZN kromě nového měsíčního nápadu 114 věcí, který byl svou výší zcela nadstandardní (přibližně dvojnásobný), též dalších 36 věcí. Těchto dalších 36 věcí mu napadlo již před jeho přeložením. Již ke dni svého nástupu měl tedy bezmála trojnásobný nápad, než byl jeho průměrný nápad v následujících obdobích. Při nástupu se navíc musel seznamovat s novou agendou, způsobem práce, policejními orgány a dalšími osobami. Již od počátku svého působení na obvodním státním zastupitelství tedy musel řešit „průtahy“, které nezavinil a které vznikly pouze nevhodnou organizací práce.

[12] Na Okresním státním zastupitelství v Kroměříži, kde dříve působil, měl nápad věcí přibližně poloviční. Celkový nápad kárně obviněného za rok 2017 ve všech rejstřících činil 868 věcí. Za stejné období byl průměrný nápad na jednoho státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kroměříži 474 věcí, tedy o 45 % méně věcí než kárně obviněný. Ještě menší průměrný nápad mají státní zástupci okresních státních zastupitelství ve Středočeském kraji (na vybraných okresech průměrně 357 – 380 věcí). Jde tedy o objem práce nedosahující ani jedné poloviny objemu práce kárně obviněného.

[13] Vyšší nápad věcí na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 5 však není nijak zohledněn. Po státních zástupcích je vyžadováno dodržování interních lhůt, které neodpovídají rozsahu a složitosti jejich agendy. Nadto jsou tyto lhůty shodné pro všechny

pokračování

bez ohledu na jejich specializace a z toho vyplývající specifika zpracovávaných věcí a styl práce. V případě nedodržení těchto lhůt je na ně vyvíjen neúměrný tlak a vyvozována jejich kárná odpovědnost namísto zohlednění objektivních možností jednotlivých státních zástupců. To, že se nezřídka tyto lhůty nedají zvládnout dodržet, potvrzuje většina státních zástupců obvodního státního zastupitelství. Lhůty by měly být stanoveny více diferencovaně a měly by případně zohledňovat alespoň typovou složitost jednotlivých věcí.

[14] Kárná návrhovatka se na odbřemenění jí vedeného státního zastupitelství příliš nepodílela ani vlastním dozorovou prací. Její nápad byl přibližně třetinový oproti kárně obviněnému a přibližně třetinový až poloviční oproti průměru. Nadprůměrný nápad měla pouze v rejstříku ZK. Tato agenda je však obecně považována za méně obtížnou a často ji vyřizují právní čekatelé přidělení kárné návrhovatelce. Jiní vedoucí státní zástupci však mají i největší nebo druhý největší nápad ze státních zástupců daného státního zastupitelství.

[15] Aby byl kárně obviněný schopen práci stíhat, tráví po podání kárného návrhu v práci až 10 hodin denně, práci si bere na večery domů, pracuje o víkendech. Důsledkem však je vymizení volného času a osobního života kárně obviněného. Dlouhodobě je takové pracovní nasazení neudržitelné. Nejvyšší správní soud dovodil, že ani po soudcích nelze spravedlivě vyžadovat, aby se trvale pracovní přepínali, vystavovali se nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě zcela potlačovali svůj soukromý život (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014, čj. 6 Kss 9/2013 – 91).

[16] Je trvale vystaven stresu způsobenému vysokým pracovním zatížením a výčitkami kárné návrhovatelky. Dlouhodobé vystavení stresu může snížit efektivnost práce a může způsobit nemoc. Zaměstnavatel je tak s ohledem na povinnosti stanovené zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) povinen zabezpečit, aby u zaměstnanců ke stresu nedocházelo. Kárně obviněný stresem trpí, což má vliv na jeho zdraví, jak vyplývá z předložených lékařských zpráv.

[17] Faktorem ovlivňujícím výrazně rychlost vyřizovaných věcí je také kvalita práce policejních orgánů a úroveň spolupráce s nimi. Kvalita spisového materiálu připraveného policejními orgány nezřídka bývá nedostačená. Kárně obviněný je tak často nucen věci policejním orgánům vracet, konkrétně jim určovat, jaké procesní úkony mají provést, a následně je urgovat o jejich provedení, dokonce psát formální výtky a podněty k nadřízeným policejním orgánům. Někdy i úkony namísto nich provádí. To vše zabírá čas, který by mohl a měl věnovat své další agendě státního zástupce, jež má v první řadě spočívat v dozoru a následně v hájení obžaloby. I kolegové kárně obviněného se v několika případech vyjadřují tak, že kvalita práce policejních orgánů má sestupnou tendenci a že se objem věcí, ve kterých pak musí státní zástupce nadstandardně zasahovat, zvyšuje.

[18] Kárně obviněný opakovaně vznášel podněty ke zlepšení kvality a rychlosti práce policejních orgánů, neboť úroveň práce zpracovatelů trestních věcí na úrovni policejních orgánů má nesporně významný vliv na úroveň práce státních zástupců. To vyplývá ze zápisu z pracovní rady ze 4. 9. 2018 na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 5, dále z žádosti o stanovisko k dalšímu postupu ze dne 6. 12. 2018 a ze zprávy policejního orgánu k průtahům z 31. 12. 2018, ve které bylo pochybení policejního orgánu uznáno. Aktivitu kárně obviněného ve věci řešení nedostatků práce policejních orgánů potvrzují též vyjádření státních zástupců porážena ve vztahu k tomuto kárnému řízení.

[19] Tyto poměry odporují ústavnímu právu zaměstnance na uspokojivé pracovní podmínky (čl. 28 Listiny základních práv a svobod), neboť pracovníci obvodního státního zastupitelství jsou neustále vystaveni stresu a pracují pod neúměrným tlakem. Stát jako zaměstnavatel také porušuje svoji povinnost zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky (§ 16 odst. 1 zákoníku práce).

[20] Důvodem podání kárného návrhu mohla být určitá antipatie mezi navrhovatelkou a kárně obviněným, která je patrná již z odůvodnění kárného návrhu. Bez jakéhokoli bližšího vysvětlení a bez souvislosti s konkrétním skutkem či skutky v návrhu uvedla, že kárně obviněný v některých věcech „*postupoval zmateně, nikoli však nezákonně, někdy jeho postup vykazoval známky bizarnosti, přičemž ve svém důsledku přinesl spoustu zbytečné práce s minimálním efektem, pouze s obrovskou časovou ztrátou.*“ Taková neodůvodněná a nepodložená tvrzení pouze svědčí o osobní zaujatosti kárné navrhovatelky vůči kárně obviněnému.

[21] Poukazoval i na nevhodnou organizaci práce na obvodním státním zastupitelství. V průběhu roku 2017 a v první polovině roku 2018 na něm nepůsobil ani jeden vyšší úředník státního zastupitelství. Jedna vyšší úřednice nastoupila až v červenci roku 2018. Nemohl využít ani pomoci právních čekatelů. Nemohl tedy využít spolupráce s osobou, která by mu mohla ulevit od administrativně náročných úkonů. Navrhovatelka nezohledňuje při přidělování věcí rozsáhlost a náročnost věcí vyřizovaných jednotlivými státními zástupci. Stejně přistupuje i ke sledování průtahů ve věcech. Kárně obviněný navrhovatelku opakovaně na svou pracovní vytíženost a na rozsáhlost a komplikovanost agendy upozorňoval, ale nezaznamenal změnu přístupu.

[22] Podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství je státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Obdobná pravidla jsou i v § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, ze kterého navíc vyplývá zásada účelnosti. Pokud všechny zásady nelze z objektivních důvodů naplnit současně, musí dostat přednost zejména zásady odbornosti, svědomitosti, odpovědnosti, nestrannosti a spravedlnosti. Rychlost řízení nesmí být v žádném případě na úkor jeho kvality. Přednost při vyřizování pak musí dostat věci uvedené v § 2 odst. 4 t. ř. a další věci dovozené judikaturou jako prioritní.

[23] Rozhodovací praxe kárného senátu ve věcech státních zástupců dovodila, že průtah nastává zpravidla při překročení lhůty 2 měsíců v agendě ZN a 3 měsíců v agendě ZT. Tím, že tyto lhůty platí pouze zpravidla, je třeba dovodit, že jde o lhůty orientační. Je třeba je tedy posuzovat individuálně ve vztahu k té které konkrétní věci a zejména v souvislosti s objemem a náročností další agendy státního zástupce. Průtahy, jichž se týká kárné obvinění, byly způsobeny povinnostmi věnovat se řádně věcem, které měly vyšší prioritu.

[24] Jednání nedosahuje intenzity kárného provinění. Mělo být řešeno přednostně dostatečnou komunikací na obvodním státním zastupitelství a ne prostřednictvím kárného řízení. Jakmile byl kárně obviněný upozorněn kárnou navrhovatelkou na to, že se domnívá, že ve věcech dochází k průtahům, kárně obviněný obratem provedl požadované úkony. Trestní řízení nijak neutrpěla. Kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných, společensky škodlivých případech, ve kterých nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství (viz např. rozhodnutí

pokračování

Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83, nebo ze dne 14. 2. 2017, čj. 12 Ksz 4/2016 – 142).

[25] Vyřízení žádné z jemu přidělených věcí neodložil stranou. Pokud někdy vyřízení nějaké věci odložil, vždy tomu bylo až poté, co se s danou věcí rámcově seznámil, vyhodnotil ji jako věc, která snese odkladu, a s ohledem na její závažnost si stanovil lhůtu, kdy se k dané věci vrátí. I kdyby mu kárná navrhovatelka nedala konkrétní pokyn, věci by vyřídil, jakmile by mu pro to vznikl časový prostor s přihlédnutím k závažnosti věci.

[26] Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Žádného takového jednání se však nedopustil. Naopak vždy postupoval v souladu se zákonem, s pokyny obecné povahy nejvyššího státního zástupce i s pokyny kárné navrhovatelky. Ke své práci přistupoval odpovědně, svědomitě, odborně a se vši vážností. Všechny jemu přidělené věci posuzoval individuálně, spravedlivě a v souladu se všemi zásadami činnosti státního zástupce a trestního řízení.

[27] Ani v jednom z dílčích útoků tvrzených v kárném návrhu nebyla dána objektivní stránka kárného provinění, spočívající v jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi. Co se týče jednání a následku, kárná navrhovatelka je vymezuje jako zaviněné porušení povinností státního zástupce a zaviněné jednání, jímž kárně obviněný ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství. Ve vyřizování jeho věcí nastaly objektivně delší prodlevy, než jaké by byly žádoucí. Z jeho strany však nikdy nedošlo k porušení žádné povinnosti. Všechny dílčí útoky posuzovaného skutku se týkaly přípravné fáze před zahájením trestního stíhání. Prodloužení doby k vyřízení jednotlivých úkonů tak přímo pocítil jen nepatrný okruh osob, přičemž ani těmto osobám nevznikla žádná významnější újma na právech. V žádném z dílčích útoků nebylo shledáno odborné pochybení kárně obviněného. Ve všech uvedených věcech nyní pokračuje trestní řízení (v případě uvedeném pod bodem 11. kárného návrhu byla dne 8. 1. 2019 již podána obžaloba) nebo byly tyto věci na základě podkladů získaných policejními orgány řádně odloženy či zastaveny, přičemž proti takovému postupu nebylo ze strany nadřízených státních zástupců vysloveno žádných námitek. Není tedy příliš pravděpodobné, že by jeho postup ohrozil důvěru dotčených osob v odbornost postupu jeho osoby, natož postupu státního zastupitelství jako celku.

[28] I pokud by se dopustil jakéhokoliv pochybení, což odmítá, a došlo by k jakémukoliv následku, není mezi nimi dána příčinná souvislost. Jednotlivé příčiny nemají pro způsobení následku stejný význam a jejich odstupňování je podstatou zásady gradace příčinné souvislosti. Uplatnění této zásady se promítá do požadavku, aby jednání pachatele bylo z hlediska způsobení následku příčinou dostatečně významnou (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2016, sp. zn. 7 Tdo 1626/2015, č. 37/2016 Sb. NS). Význam jednání kárně obviněného (jeho stylu práce) je pro vznik nežádoucího následku nepatrný ve srovnání s dalšími příčinami. Těmito je v první řadě přetíženost kárně obviněného a dále organizace práce v rámci obvodního státního zastupitelství. V zásadě jediným možným postupem, jak se vyhnout nežádoucím následkům, by pro kárně obviněného bylo rezignovat na kvalitu a pečlivost své práce a zaměřit se pouze na rychlost. Tím by však postupoval v rozporu se zákonem.

[29] Ke své osobě uvedl, že se funkci státního zástupce snaží vždy vykonávat řádně, s potřebnou pečlivostí a s maximální možnou mírou efektivit. Výkon jeho práce v době působení na Okresním státním zastupitelství v Kroměříži byl hodnocen nadprůměrně. Z vyjádření všech ostatních státních zástupců obvodního státního zastupitelství vyplývá, že je vnímán jako zodpovědný, svědomitý a aktivní státní zástupce, který je s dozorovanými případy zevrubně obeznámen, snaží se věci řešit komplexně a svoji práci odvádět odborně a precizně. Potvrzují též, že pravidelně zůstává na pracovišti nad rámec pracovní doby, a to i ve dnech pracovního volna. Z jejich hodnocení též vyplývá, že je kolegiální, ani nikdy neměli problém s obžalobou nebo přípravou k hlavnímu líčení, kterou vypracoval ani s jím prováděnými intervencemi v jejich věcech před soudem. Kvalitu jeho práce potvrzuje i počet věcí, ve kterých jako dozorový státní zástupce podal obžalobu. Za období od 1. 1. 2017 do 30. 9. 2018 byla vrácena k došetření pouze jedna věc a pravomocně zproštěny byly pouze čtyři věci, přičemž v jednom případě se jednalo o zánik trestní odpovědnosti po zaplacení dlužného výživného dle § 197 tr. zákoníku. Dobře je hodnocen i místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 5 pro věci trestní.

[30] U většiny dílčích útoků (jednání uvedených v bodech 1. – 5., 7., 9. a 13. kárného obvinění) je kárně obviněnému vyčítáno, že nevykonával žádnou dozorovou činnost, nekomunikoval s policejními orgány, neprodlužoval lhůty ke skončení prověřování, neprovedl prověrky spisového materiálu, vůbec nereagoval na žádosti policejních orgánů o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, a to až do doby, kdy byl upozorněn obvodní státní zástupkyní na svoji nečinnost ve věci. Tato jednání však nejsou prokázána a i pokud by tomu tak bylo, nejedná se o kárná provinění.

[31] Dozorová činnost státního zástupce ve fázi trestního řízení před zahájením trestního stíhání je vymezena v § 157 odst. 2 a v § 174 odst. 2 tr. ř., podle nichž však státnímu zástupci při výkonu dozoru náleží toliko oprávnění k jeho výkonu. Tato oprávnění je však samozřejmě třeba nahlížet ve smyslu obecných ustanovení o trestním řízení a o činnosti státního zastupitelství a státních zástupců. V určitých případech oprávnění státního zástupce proto musejí, nikoliv mohou, být vykonána, a tedy se fakticky stávají povinnostmi. To, zda se popsáním způsobem oprávnění změnila povinnost, je však vždy třeba posuzovat individuálně ve vztahu ke každé jediné věci.

[32] V jednání uvedených v bodech 1. – 5., 7., 9. a 13. kárného obvinění (body 1. – 4., 6., 8. a 12. skutkové věty a skutek, pro který byl kárně obviněný zproštěn kárného návrhu) kárně obviněný posouzení provedl a neshledal důvodu, proč by měl v uvedených věcech činit jakékoliv formální úkony. Nejednalo se o věci nikterak mimořádné, které by nesly odkladu. Další postup policejních orgánů nebyl také závislý na výsledcích procesních úkonů, které může policejní orgán učinit až po předchozím podání návrhu státního zástupce soudu nebo po předchozím povolení či souhlasu státního zástupce. Kárně obviněný podle potřeby průběžně nahlížel do elektronické databáze trestních spisů (ETŘ) a měl tak přehled o probíhajících řízeních. O takovém nahlížení není třeba vyhotovovat úřední záznamy. Mohl se seznamovat i s listinným spisem, který mu byl policejním orgánem předložen. O tom nebylo třeba činit žádné formální záznamy. Není tak prokázáno, že by kárně obviněný nevykonával v daných věcech dozorovou činnost.

[33] Kárně obviněný v rámci zvýšení efektivit řízení často volí telefonickou komunikaci s policejním orgánem namísto méně operativního zasílání písemných přepisů. Není prokázáno, že by tak v daných věcech nečinil. I pokud by tomu tak bylo, státní zástupce

pokračování

nemá obecnou povinnost komunikovat s policejním orgánem v případě, že toho není třeba pro naplnění účelu trestního řízení a principů činnosti státního zástupce.

[34] Kárně obviněný neměl ani povinnost prodlužovat lhůty ke skončení prověřování, provádět prověrky spisového materiálu nebo reagovat na žádosti policejního orgánu o prodloužení lhůt ke skončení prověřování.

[35] Pokud policejní orgány neskončí prověřování ve lhůtách stanovených trestním řádem, mají povinnost předložit věc státnímu zástupci podle § 159 odst. 2 tr. ř., případně dle § 159 odst. 3 tr. ř. Státní zástupce má právo, nikoliv však povinnost, na tato podání policejních orgánů reagovat. Jak vyplývá ze stanoviska Nejvyšší státní zastupitelství poř. č. 28/2002 ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů k postupu státního zástupce při aplikaci ustanovení § 159, 167 a 170 trestního řádu, pokud státní zástupce žádný úkon neučiní, má se zato, že se zamýšlenými úkony a dobou prověřování či vyšetřování souhlasí. Takový výklad je i logický, neboť opačný přístup by naopak vedl ke zpomalení trestního řízení. Policejnímu orgánu tedy nic nebránilo činit ve věci další úkony. Policejní orgán může díky ETŘ provádět veškeré úkony prověřování bez ohledu na to, kde se právě nachází listinný spis. Navíc státnímu zástupci postačí poskytnout pouze kopii spisu, což je dlouhodobá praxe. Nevypracovával proto formální souhlasná stanoviska s prodlužováním lhůt pro skončení prověřování. Činil tak však s ohledem na svoji pracovní vytíženost a potřebu věnovat se důkladněji jiným věcem, aniž by to zároveň policejním orgánům jakkoliv bránilo pokračovat v prověřování.

[36] V daných věcech nemusela být prováděna ani prověrka. K tomuto závěru již dospěl Nejvyšší správní soud jako soud kárný v rozhodnutí ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83. Provádění prověrek upravuje čl. 10 pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009, o trestním řízení a trestní řád. Podle nich však v daných věcech prověrky nemusely být prováděny.

[37] Pokud jde právní pomoc ze zahraničí (body 2., 6. a 11. kárného návrhu, tedy body 2., 5. a 10. skutkové věty tohoto rozhodnutí), nelze o ní žádat v případě, v případě, že se státní zástupce dostatečně neseznámil se spisem a vhodností takové žádosti. Zpracování dožádání o právní pomoc v cizině představuje administrativně a časově náročný úkon, kterým nadto není zaměstnán pouze státní zástupce, ale i nemalý počet dalších osob, v České republice i v zahraničí. V tomto směru je třeba vykládat pojem „bezodkladně“ v čl. 52 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 10/2013 o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Tento pojem je třeba vykládat i vzhledem k povinnosti věnovat se přednostně věcem, které jsou jako prioritní stanoveny zákonem, nebo jsou mimořádně rozsáhlé a vyžadují tak zvýšenou koncentraci a větší časovou dotaci.

[38] Pod bodem 2. kárného návrhu (bod 2. skutkové věty) se jednalo o přečinu násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci. Pachatel se měl nacházet na území Norského království. Jednání nebylo pokračující, nedosahovalo mimořádné závažnosti ani společenské škodlivosti. Kárně obviněný dospěl k závěru, že se nebude jednat o odkládání vyřízení věci, nebude-li o právní pomoc dožádána ihned, ale až poté, co se důkladně seznámí se spisem a bude moci odpovědně rozhodnout, zda je dožádání nezbytné, či nikoliv. Nebylo známo, zda se podezřelý v Norsku usadil natrvalo, či zda zamýšlí návrat do České republiky. Policejním orgánem bylo následně zjištěno, že obviněný nadále setrvává v Norsku a návrat do České republiky neplánuje. V návaznosti na toto zjištění a s ohledem na to, že k předmětnému jednání mělo dojít na území Norského království,

policejní orgán nakonec rozhodl o podání návrhu státnímu zástupci k předání celé věci do Norského království.

[39] K bodu 6. kárného návrhu (bod 5. skutkové věty rozhodnutí) uvedl, že se jednalo o podvodné jednání přes internet. Žádosti policejního orgánu o právní pomoc nevyřídil, avšak nikoli proto, že by jimi nezabýval, ale na základě zevrubného přezkoumání obsahu žádostí a trestního spisu. Dospěl k závěru, že vypracování požadovaných žádostí o právní pomoc není v daném případě nezbytné, neboť by bylo neúčelné a ne hospodárné. Postup policejního orgánu spočívající v odložení věci s poukazem na nezjištění dostatku důkazů pro zahájení trestního řízení kárně obviněný považoval za vhodný a odpovídající skutkové i procesní situaci.

[40] V bodě 7. kárného návrhu (bod 6. skutkové věty tohoto rozhodnutí) mu je kladeno za vinu, že po dobu 3 měsíců a 12 dnů nerozhodl o postoupení věci policejnímu orgánu k postupu podle § 158 odst. 3 tr. ř. poté, co mu správním orgánem byla předána věc k vyřízení. Stran předávání věci policejnímu orgánu po jejím postoupení správním orgánem neexistují žádné zákonné ani jiné lhůty, kromě obecného požadavku na rychlost řízení. Kárně obviněný věc vyhodnotil tak, že její předání policejnímu orgánu není záležitostí neodkladnou, která by měla přednost před dalšími věcmi, jejichž priorita je stanovena přímo zákonem. Doba prodlení oproti obecně dovozované lhůtě 2 měsíců byla navíc velmi krátká.

[41] V bodech 8. a 10. kárného návrhu (7. a 9. skutkové věty rozhodnutí) je kárně obviněnému kladeno za vinu, že v obou případech po dobu 8 měsíců nerozhodl o žádostech o přezkoumání postupu policejního orgánu postup podle § 157 odst. 2 tr. ř. V případě obou žádostí se kárně obviněný ve stejné věci již věcně shodnými žádostmi v minulosti zabýval a neshledal v postupu policejního orgánu žádné pochybení. Obě žádosti předběžně posoudil a vyhodnotil jako pravděpodobně nedůvodné za předpokladu, že neobsahují nové skutečnosti odlišné od skutečností tvrzených dříve. S ohledem na snahu o kvalitní výkon funkce státního zástupce však chtěl došlá podání zevrubně prostudovat tak, aby o nich mohl učinit závěr v souladu se svými povinnostmi postupovat v souladu se zákonem, odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě, což však vyžaduje potřebný čas. Ten však, jak již bylo uvedeno, neměl. Pro vyřízení takových žádostí není stanovena žádná konkrétní lhůta ani právním předpisem ani pokynem nadřízeného státního zástupce. Žádosti nakonec zevrubně prostudoval a ve výsledku je obě vyhodnotil jako neopodstatněné a neoprávněné. Ačkoliv mohla být doba vyřízení podatelí vnímána negativně, jedná se o méně závažný následek, než by byla prodleva v dalších věcech, kterým se kárně obviněný věnoval a jejichž vyřízení vedlo k naplňování účelu trestního řízení.

[42] Bod 11. kárného návrhu (bod 10. skutkové věty tohoto rozhodnutí) byl kárnou navrhopatelkou nesrozumitelně vymezen. Časový rámec je vymezen jako „od 12. 9. 2017 do 7. 8. 2018, minimálně nejpozději však do doby sepsání návrhu na zahájení kárného řízení“ (tj. do 2. 10. 2018). Obviněnému tak nebylo jasné, do jaké doby měl tvrzený průtah trvat, neboť navíc ze spisu nevyplývá, že by k 7. 8. 2018 došlo k jakémukoliv úkonu. Z vyšetřovacího spisu naopak přímo vyplývá, že kárně obviněný se věcí zabýval a operativně komunikoval s policejním orgánem. To je zřejmé zejména z úředního záznamu z 10. 9. 2018, z něhož lze dovodit, že mezi kárně obviněným a policejním orgánem i předtím probíhala komunikace. Na základě domovní prohlídky byly obstarány důkazy odůvodňující zahájení trestního stíhání, včetně doznání podezřelého. Postup kárně

pokračování

obviněného v této věci tak byl zcela v souladu s jeho povinnostmi. Tomu odpovídá i následný postup policejního orgánu z prosince 2018, který navrhl zrušení žádosti o právní pomoc do USA pro nadbytečnost.

[43] Pokud bylo v bodě 12. kárného návrhu (bod 11. skutkové věty tohoto rozhodnutí) kárně obviněnému vytýkáno, že postupující Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 posoudilo předmětné podání jako podnět pro postup dle § 157 odst. 2 tr. ř., pak kárně obviněný po prozkoumání přiloženého spisu posoudil předmětné podání jako nové trestní oznámení. Týkalo se sice shodných osob jako v případě předchozího podání, avšak odlišného jednání. Toto učinil zcela v souladu se svými individuálními zákonnými pravomocemi státního zástupce. K postoupení podnětu neexistuje žádná zákonná lhůta ani pokyn nadřízených státních zástupců.

[44] Závěrem navrhl, aby byl kárného obvinění v plném rozsahu zproštěn nebo pokud by soud dospěl k závěru, že se u některých bodů o kárné provinění jedná, aby upustil od uložení kárného provinění.

III. Skutkové a právní závěry soudu

[45] Skutkové závěry dále učiněné vychází z dokazování, které proběhlo na ústních jednáních ve dnech 23. 1. 2010 a 6. 2. 2019.

[46] Soud neprovedl následující důkazy pro dále uvedené důvody: a) informace poskytnuté okresními a obvodními státními zastupitelstvími podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a výpisem z ISYZ týkající se celkového nápadu na OSZ Prahu 5 za rok 2017 a za období 1. 1. 2018 – 30. 9. 2018 (viz dále bod [53]); b) výpis z ISYZ týkající se celkového nápadu kárně obviněného za první polovinu roku 2017 – tohoto období se žádný dílčí útok netýkal; c) výpis z ISYZ týkající se celkového nápadu kárné navrhovatelky za rok 2017 a za období 1. 1. 2018 – 30. 9. 2018 – pro věc nebylo relevantní (viz dále bod [68]); d) výpis z ISYZ týkající se nápadu kárně obviněného v rejstříku ZN k 1. 3. 2016 – není srovnání s jinými státními zástupci, není tvrzeno, že by byl zatížen nepřiměřeně oproti srovnatelným státním zástupcům, starší věci nejsou pro věc již relevantní (viz bod [60]); e) opatření Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 13. 9. 2016 poř. č. 11/2016, kterým byly stanoveny interní lhůty pro vyřízení věcí na MSZ – důkaz byl nadbytečný, protože kárně obviněnému nebylo vytýkáno překročení lhůt stanovených interním pokynem kárné navrhovatelky; f) přehled vyřízení jednotlivých věcí a výpis ze systému ISYZ o pohybu spisů – nadbytečné, podstatné informace vyplývají z jednotlivých spisů; g) sběrné spisy sp. zn. 0 SPR 24/2018 a sp. zn. 0 SPR 16/2017 – pro nadbytečnost, kárně obviněný nespороval, že měl u sebe větší množství spisů; h) sdělení OSZ pro Prahu 5 ze dne 11. 12. 2018 a nesouhlas MSZ v Praze s dočasným přidělením kárně obviněného ze dne 28. 6. 2018 – jde o možné dočasné přidělení kárně obviněného k Městskému státnímu zastupitelství v Praze, pro věc to není nijak relevantní; i) Opatření OSZ pro Prahu 5 ze dne 21. 1. 2019 – týká se interních lhůt, které nejsou předmětem kárného návrhu; j) obsah dalších dozorových spisů kárně obviněného, ve kterých mělo dojít také k průtahům – pro věc nejsou relevantní, neboť by musely být předmětem nového kárného návrhu, není možné k nim přihlížet jako k přítěžujícím okolnostem.

III.A Obecná východiska posouzení průtahů jako kárného provinění státního zástupce

[47] Podle § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství platí, že státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný. Podle § 24 odst. 1 téhož zákona platí, že státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví. Zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Stejně tak podle § 2 odst. 4 tr. ř. platí, že orgány činné v trestním řízení musí projednávat věci urychleně bez zbytečných průtahů. S největším urychlením projednávají zejména vazební věci a věci, ve kterých byl zajištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku. S obviněným je třeba souhlasit, že státní zástupce musí v trestním řízení zohledňovat více kritérií, než je pouze rychlost řízení. Na druhou stranu nelze ani ostatní kritéria nad rychlost nadřazovat. Státní zástupce je povinen postupovat, pokud je to objektivně možné, tak, aby byly dodrženy všechny zásady. Odbornost a účinnost postupu ve věci musí být přiměřené k dodržení zásady rychlosti. Téměř vždy si lze představit, že by určitá věc mohla být zpracována ještě podrobněji a kvalitněji. Státní zástupce však musí volit takovou kvalitu, která je ještě dostačující pro dodržení zákonnosti a odbornosti jeho postupu a zároveň umožňuje věci vyřídit v přiměřeném čase. Ostatně lze poukázat na to, že součástí práva na spravedlivý proces je i vyřízení věci v přiměřené lhůtě (čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).

[48] Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Rozhodovací praxe kárného senátu ve věcech státních zástupců však dovodila, že s ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu lze dovozovat kárnou odpovědnost v případě porušení povinností vyřizovat věci v přiměřené lhůtě jediné v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství. V případě průtahů považoval za kárné provinění jen delší nečinnost, při níž státní zástupce nevyřídil přidělenou věc, ačkoli tak evidentně mohl učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy. Újmou je samozřejmě míněno i to, že i ostatní věci mohly být zpracovány v souladu se zákonem, odborně a účinně. Průtah dosahující intenzity kárného provinění tak podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstřících ZN a ZM (rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, čj. 12 Ksz 13/2014-71 a na něj navazující konstantní rozhodovací praxi – k jejímu shrnutí viz například bod 33 rozhodnutí ze dne 29. 5. 2018, čj. 12 Ksz 1/2018-55. Výjimku tvoří samozřejmě úkony, u kterých je lhůta dána přímo zákonem, případně ve fázi vyšetřování základní a stěžejní podání obviněných (rozhodnutí ze dne 21. 3. 2017, čj. 12 Ksz 8/2016 - 81, kdy jsou tyto lhůty ještě kratší).

[49] Lhůty popsané v předchozím bodě byly stanoveny zpravidla jako maximální, zohledňující i větší zatížení státních zástupců v projednávaných věcech. V tomto směru lze poukázat například na rozhodnutí ze dne 20. 3. 2018, čj. 12 Ksz 11/2017-57, týkající se státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, kde byla konstatována výrazná zatíženost tohoto státního zastupitelství a jak je patrné z tabulky dále uvedené v bodě [53], průměrné zatížení státních zástupců v tomto obvodu je ještě výrazně vyšší než na Praze 5. Lze též poukázat například na rozhodnutí ze dne 9. 10. 2018, čj. 12 Ksz 4/2018-

pokračování

69, ve kterém byla složitá personální situace na Okresním státním zastupitelství v Ostravě. I v těchto případech však kárný soud vycházel z těchto lhůt.

[50] Nejvyšší správní soud připouští, že samozřejmě nelze vyloučit, že se ukáže, že v mimořádných případech by se ukázalo, že takto dovozené lhůty jsou i přes veškerou snahu státních zástupců příliš krátké s ohledem na jejich mimořádné zatížení. Na takovou situaci by ukazovalo, pokud by lhůty nebyli schopni stíhat ani další státní zástupci daného státního zastupitelství, nebo pouze za cenu dlouhodobé přesčasové práce. S určitým objemem práce přesčas však musí státní zástupce počítat již jen z toho důvodu, že mu je plat stanoven s přihlédnutím k případné práci přesčas, nejde-li o práci přesčas konanou v noci a v den pracovního klidu (§ 6 odst. 1 zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů). Stejně tak si lze představit, že k překročení těchto lhůt může výjimečně dojít, pokud půjde o zatíženějšího státního zástupce a před koncem těchto lhůt bude muset neočekávaně vyřídit věci, které nesnesou odkladu (například úkony související se zadržením a návrhem na vzetí do vazby). V takovém případě by nicméně měl přistoupit k vyřízení dočasně odložených věcí bezprostředně, jakmile pomine nutnost učinit ty úkony, které neslesly odkladu. Překročení lhůt by se v takovém případě tedy mělo pohybovat v řádu dnů.

[51] Nelze připustit, aby některé věci byly odkládány dlouhodobě ve prospěch času na jiné věci, které jsou podle názoru státního zástupce důležitější. To by mohlo vést k naprosté libovůli při vyřizování věcí, neboť by záleželo pouze na subjektivním vnímání státního zástupce, které věci jsou podle něj důležitější, a které méně. Ostatně Nejvyšší správní soud má u několika shledaných průtahů pochybnosti, zda by dané věci bylo možné například s ohledem na jejich společenskou závažnost skutečně označit za věci s nižší prioritou, jak to učinil kárně obviněný. Jednalo se například o nenávislné projevy šířené prostřednictvím sociálních sítí či diskusí na internetu. Tento jev je přitom dosti závažný a bez snahy o jeho důsledné stíhání může vést k zásadnímu nárůstu této kriminality, neboť pachatelé se budou cítit nepostižitelní. Stejně tak lze poukázat na věc uvedenou pod bodem 6. skutkové věty (bod 7. kárného návrhu), ve které se jednalo o napadání žen a s ohledem na zjištěné zkušenosti rozhodně nešlo vyloučit to, že napadání bude dále pokračovat.

[52] Průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, pokud se jich kárně obviněný dopouští v blízké časové souvislosti a zároveň jimi porušuje své povinnosti státního zástupce. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu kárného ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 14. 9. 2010, a na ně navazující judikatura – k jejímu shrnutí viz např. bod 74 rozhodnutí ze dne 9. 10. 2018, čj. 12 Ksz 4/2018-69).

III.B Zatíženost kárně obviněného

[53] Stěžejní námitka obhajoby směřovala na nadměrnou zatíženost kárně obviněného. Tu dovozovala zejména z toho, že státní zástupci Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 jsou výrazně více zatíženi, zejména pokud jde o agendu ZN, než státní zástupci jiných okresních státních zastupitelství. K tomu navrhovala i důkazy, konkrétně informace

vyžádané od různých státních zastupitelství. Stejně bylo navrženo ohledně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 výpisem ze seznamu ISYZ. Soud nicméně tyto důkazy neprovedl, neboť informace byly velmi kusé, těžko porovnatelné, nebyl zřejmý počet státních zástupců. Navíc se v průběhu řízení ukázaly jako nadbytečné, neboť navrhovatelka předložila tabulku zatíženosti okresních státních zastupitelství v trestní agendě za období od 1. 1. 2018 do 30. 9. 2018 zpracovanou Vrchním státním zastupitelstvím v Praze, která podávala ucelenou informaci o zatíženosti, včetně přepočtu věcí na jednoho státního zástupce a to v rozsahu skutečně přítomných státních zástupců na daných státních zastupitelstvích. Nejvyšší správní soud předesílá, že si je vědom pouze omezené vypovídací hodnoty této tabulky. Zejména se věci nově napadlé nedají zcela jednoznačně poměřovat s věcmi vyřízenými, neboť u věcí vyřízených půjde částečně o věci z předchozího období, a ne všechny nové věci budou v tomto období vyřízeny. Věci jsou také vyřizovány různými způsoby a nelze tedy postihnout všechny možnosti. Není také zahrnuto zatížení mimotrestní agendou a agendou správy státního zastupitelství. Pro účely tohoto řízení je však podstatné pouze posoudit, zda zatížení státních zástupců Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 nevybočuje extrémně ze zatížení státních zástupců jiných státních zastupitelství. Pro toto posouzení podle přesvědčení soudu postačí i údaje, které mají uvedená omezení. Z této tabulky vyplývají mimo jiné následující údaje.

	nový nápad ZN	odloženo nebo odevzdáno	podíl odložených a odevzdaných k nápadu ZN	zahájení trestního stíhání	podíl zahájených trestních stíhání k agendě ZN	vyřízeno věcí - ZT a ZK (zkrácená přípravná řízení)	obžaloby a návrhy na potrestání	agenda ZN/státní ho zástupce	zahájená trestní stíhání/st átní zástupce	vyřízen o věcí ZT a ZK/ státního zástupce	obžaloby a návrhy na potrestá ní/státní zástupce
Praha 1	6 591,00	5 195,00	78,82%	405	6,14%	1020	335	559,6	34,4	86,6	78
Praha 2	3 014,00	2 172,00	72,06%	316	10,48%	688	291	316,9	33,2	72,3	65
Praha 3	1 723,00	1 254,00	72,78%	197	11,43%	371	163	306,5	35	66	73
Praha 4	6 993,00	5 375,00	76,86%	459	6,56%	1320	381	469,7	30,8	88,7	79
Praha 5	4 405,00	2 973,00	67,49%	459	10,42%	915	374	384,5	40,1	79,9	74
Praha 6	2 567,00	1 891,00	73,67%	231	9,00%	512	181	412,6	37,1	82,3	66
Praha 7	1 491,00	904,00	60,63%	202	13,55%	403	166	362,7	49,1	98	77
Praha 8	2 664,00	2 000,00	75,08%	248	9,31%	546	224	329,3	30,7	67,5	77
Praha 9	3 733,00	2 581,00	69,14%	431	11,55%	827	337	411,2	47,5	91,1	76
Praha 10	4 256,00	3 408,00	80,08%	317	7,45%	815	257	467,1	34,8	89,5	81
MSZ Praha průměr	3 743,70	2 775,30	74,13%	326,5	8,72%	741,7	270,9	416,6	36,3	82,5	75
KSZ Praha průměr	1 376,80	690,10	50,12%	198	14,38%	548,5	160,9	213,8	30,7	85,2	64,6
KSZ ČB průměr	898,30	295,10	32,85%	193,3	21,52%	469,4	170,9	172,5	37,1	90,1	72
KSZ Plzeň průměr	1 304,80	590,40	45,25%	211,9	16,24%	530,9	414,1	204,9	33,3	83,4	65
KSZ ÚnL průměr	1 996,80	786,50	39,39%	470,3	23,55%	1017,2	797,2	191,5	45	97,4	76,3
KSZ HK průměr	1 077,60	426,00	39,53%	196,3	18,22%	500,7	386,5	163	29,7	75,8	58,5

[54] Obecně lze konstatovat, že pražská obvodní státní zastupitelství jsou skutečně oproti ostatním okresním státním zastupitelstvím v působnosti Vrchního státního zastupitelství v Praze výrazně více zatížena agendou prověřování, tedy agendou ZN. Nicméně Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 5 je až třetí nejzatíženější, pokud jde o celkový nápad agendy ZN pro Prahu a zejména až šesté v pořadí, pokud jde o průměrné zatížení agendou ZN na jednoho státního zástupce. Jak také poukázala navrhovatelka, agenda ZN v Praze končí nadprůměrně často odložením nebo odevzdáním věci a jedná se tedy v důsledku toho o agendu zpravidla jednoduchou, neboť spisy policejních orgánů čítají několik málo listů. Samozřejmě se i mezi nimi budou nacházet věci složitější, ale je třeba vycházet z určité obecné zkušenosti. I Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 5 se z tohoto průměru nijak extrémně nevymyká, byť má oproti pražskému průměru o něco nižší průměr odložených

pokračování

věcí. S tím také souvisí, že je v Praze zahájeno poměrně nejméně trestních stíhání oproti nápadu v agendě ZN oproti ostatním okresním státním zastupitelstvím. I podíl u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 se průměru nijak extrémně nevymyká a je nesrovnatelně nižší, než jsou průměry okresních státních zastupitelství mimo Prahu.

[55] Obdobná zjištění lze dovodit, pokud jde o průměrný počet věcí na jednoho státního zástupce. Jak již bylo uvedeno, v agendě ZN je průměrně státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 zatížen méně než státní zástupci na jiných pěti obvodních státních zastupitelstvích. Je jí výrazně více zatížen než státní zástupci okresních státních zastupitelství. Dokonce je třeba souhlasit i s tím, že státní zástupci Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 mají průměrně relativně dosti vysoký počet zahájených trestních stíhání, nicméně i zde jsou v rámci Prahy až třetí. Ačkoliv okresní státní zastupitelství v dalších krajích mají v průměru výrazně méně zahájených trestních stíhání na jednoho státního zástupce, je mnoho státních zastupitelství, kde je počet ještě výrazně vyšší (např. 59,4 na OSZ v Liberci, 58,7 na OSZ v Děčíně, 56,4 na OSZ v Písku, nebo 46,6 na OSZ v Táboře). Na jednoho státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 je také jeden z nejnižších počtů vyřízených věcí v agendách ZT a ZK. Obžaloby a podané návrhy na potrestání jsou srovnatelná s ostatními okresními státními zastupitelstvími.

[56] Nejvyšší správní soud tedy nijak nezpochybňuje, že Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 5 patří mezi zatíženější státní zastupitelství. Nelze však hovořit o zatížení extrémním, které by se jednoznačně vymykalo zatížení jiných obvodních/okresních státních zastupitelství a tudíž by to indikovalo, že velmi pravděpodobně budou nadměrně zatíženi všichni státní zástupci daného státního zastupitelství bez ohledu na organizaci práce na daném státním zastupitelství. Naopak je zřejmé, že jsou i ještě výrazně průměrně zatíženější státní zástupci obvodních státních zastupitelství (např. Praha 1, Praha 4, nebo Praha 10).

[57] S ohledem na tyto závěry také není na místě obhajoba kárně obviněného směřující k tomu, že je porušován § 16 odst. 1 zákoníku práce ukládající zaměstnavateli zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, mj. pokud jde o jejich pracovní podmínky. Toto zákonné ustanovení samozřejmě nelze vnímat tak, že pracovní podmínky všech státních zástupců v České republice budou zcela totožné. Státní zastupitelství musí být schopna reagovat například i na nárazová zatížení související kupříkladu s mimořádnou trestnou činností v jejich obvodu, zajistit dostatečný počet státních zástupců potřebných pro zajištění dosahu, zajistit správu státního zastupitelství, atd. Objem činnosti státních zastupitelství navíc průběžně klesá a stoupá zcela přirozeně. Je tedy dané, že zatížení jednotlivých státních zastupitelství a jejich státních zástupců se bude v průběhu času měnit. Nesmí docházet k zásadním disproporcím, které se však neprokázaly.

[58] Je také velmi těžké srovnávat nápad jednotlivých věcí mezi státními zástupci s rozdílnými specializacemi v rámci jednoho státního zastupitelství. Je všeobecně známo, že některé agendy jsou v průměru časově náročnější a jiné méně náročné. Například je známo, že věci hospodářské kriminality bývají zpravidla komplikovanější než věci obecné kriminality. Vedoucí státní zástupci navíc musí vyřizovat agendu správy státního zastupitelství, jejíž rozsah se bude lišit i podle velikosti jednotlivých státních zastupitelství. Argumentace obhajoby srovnávající průměrný nápad na jiných státních zastupitelstvích s nápadem kárně obviněného tak byla značně zavádějící. Je totiž zřejmé, že kárně obviněný

vyřizující agendu obecné kriminality bude mít vyšší nápad, než bude průměrný nápad státního zastupitelství, který se počítá i ze státních zástupců s nižším nápadem s ohledem na složitější agendu nebo vedoucí státního zástupce. Pro posouzení případného nadměrného zatížení konkrétního státního zástupce je tedy zejména podstatné srovnání se státními zástupci daného státního zastupitelství s obdobnou specializací.

[59] U Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 působí celkem 17 státních zástupců, z nichž někteří jsou na stážích nebo na mateřské či rodičovské dovolené. S kárně obviněným mají srovnatelný nápad 3 státní zástupkyně. Všechny z nich mají specializaci na obecnou kriminalitu, stejně jako kárně obviněný. I kárně obviněný ve svém výslechu uvedl, že jejich specializace se sice částečně liší, ale náročnost jejich práce je v zásadě vzájemně srovnatelná, pokud jednorázově nenapadne složitější věc. Složitější věci však napadají všem z nich. Oproti nim má kárně obviněný nicméně závažnou násilnou trestnou činnost a agendu extremismu. V případě extremismu poukázal kárně obviněný na špatnou spolupráci s policejními orgány (ke spolupráci s policejními orgány viz dále bod [85] a následující). Ze čtvrtletních výkazů o agendě všeobecné (ZN) a agendě trestní (ZT) za období od 1. 7. 2017 do 31. 8. 2018 vyplývají mj. následující údaje:

	ZN převede no z minuléh o období	ZN nové případy	ZN nevyřízeno nad 6 měsíců	ZT převedeno z minulého období (věci)	ZT nové případy (věci)	nové případy ZT a ZN celkem	průměrný nápad nových případů za měsíc
Mgr. Kytnar	125	827	26	28	77	904	64,571429
JUDr. M.	13	994	22	8	85	1079	77,071429
JUDr. R.	151	941	17	20	96	1037	74,071429
Mgr. Š.	145	926	17	16	100	1026	73,285714

[60] Z přehledu je zřejmé, že kárně obviněný měl ze všech čtyř státních zástupců v rozhodné době nejnižší nápad jak v agendě ZN, tak v agendě ZT. To potvrzuje tvrzení navrhovatelky, že po zjištění, že má kárně obviněný problém stíhat vyřizovat agendu, přikročila ke snížení jeho nápadu, aby mohl věci vyřizovat rychleji. Pokud jde o věci z minulých období, měl kárně obviněný sice nejvyšší počet převedených starších věcí v agendě ZT, ale oproti JUDr. R. a Mgr. Š. měl nejnižší počet převedených věcí v agendě ZN. Jak vysvětlila navrhovatelka, v případě Mgr. M. se u obou agend jednalo o výjimečnou situaci s ohledem na její předchozí onemocnění, neboť nebylo zřejmé, kdy se vrátí z nemocenské. U kárně obviněného tak předchozí nevyřízené věci nehrály oproti ostatním srovnatelným státním zástupcům žádnou významnou roli. Navíc dokazováním bylo zjištěno, že kárně obviněný měl po svém přidělení k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5 kromě běžného nápadu přiděleno 36 starších věcí. Jde však o zcela standardní postup nejen v soustavě státního zastupitelství, jak potvrdila i svědkyně Mgr. J. K., okresní státní zástupkyně v Kroměříži, ale například i u soudů. Pozice nově příchozího se v podstatě jen srovnává s již dříve přidělenými státními zástupci (soudci), kteří samozřejmě také musí kromě nového nápadu vyřizovat věci starší. Počet věcí přidělených při přeložení kárně obviněnému navíc nebyl nijak vysoký. Pokud byl v době jeho příchodu navíc vysoký nápad nových věcí, kárně obviněný nijak netvrdil, že by byl vysokým nápadem zatížen pouze on.

pokračování

[61] Kárně obviněný nijak nesporeoval sdělení navrhovatelky, že JUDr. M., JUDr. R. i Mgr. Š. stíhají vyřizovat agendu ve své standardní pracovní době. Mgr. Š. má navíc zkrácený pracovní úvazek.

[62] Jak bylo také uvedeno v bodě [47], ani kárně obviněným vyzdvihovanou kvalitu práce nelze bez dalšího nadřadit nad zásadu rychlosti trestního řízení. Kárný senát nijak nezpochybňuje, že kárně obviněný pracuje zpravidla v kvalitě potřebné pro výkon práce státního zástupce, často zřejmě i nadstandardně, pokud jde o věci, kterým dává prioritu. Svědčí o tom jak u jednání provedené statistiky prokazující, že v rozhodném období byla kárně obviněnému soudem vrácena pouze jedna věc k došetření, tak i hodnocení ze strany ostatních kolegů a místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 pro věci trestní. Je zřejmé, že kárně obviněný má i velmi nízký počet věcí zproštěných. Nicméně o nekvalitní práci státního zástupce by zřejmě svědčil pouze nadprůměrný počet zproštěných věcí oproti jiným státním zástupcům. Stupeň jistoty o spáchání trestného činu obviněným totiž může být v okamžiku podání obžaloby nižší, než je požadován pro vynesení odsuzujícího rozsudku (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 3. 2004, sp. zn. I. ÚS 640/03). Proto je státní zástupce povinen obžalobu v souladu s § 176 odst. 1 tr. ř. podat, ačkoliv se může stát, že soud po provedeném řízení dospěje k závěru o zproštění viny. Hodnocení kárně obviněného ze strany nadřízených bylo proměnlivé. Okresní státní zástupkyně v Kroměříži byl hodnocen lépe. Většinu jeho schopností hodnotilo jako velmi dobrou, tedy 5 body na bodové škále 1 – 6, 6 body (vynikající) hodnotila komunikační dovednosti, intelektuální schopnosti a zaujetí pro práci. Celkové hodnocení bylo velmi dobré, tedy 5 bodů. Kárnou žalobkyní byl hodnocen o něco hůře. Velmi dobré hodnocení bylo uvedeno pouze u zaujetí pro práci, u něhož nicméně kárná navrhovatelka uvedla, že vysoké pracovní nasazení se vztahuje pouze na věci, kterým dává kárně obviněný prioritu. V ostatních bodech byl hodnocen jako dobrý (4 body) nebo jako dostatečný (3 body). Jeho celkové hodnocení na bodové škále bylo 3,66, tedy dobrý.

[63] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nezjistil, že by se kárně obviněný na první pohled zcela výjimečně vymykal kvalitou své práce ostatním státním zástupcům, byť jeho postupy, ve věcech, kterým přikládá prioritu, budou téměř jistě kvalitní. Shoduje se i s obhajobou, že nelze přihlížet ke statistikám předestřeným kárnou navrhovatelkou až v závěrečné řeči, neboť tyto statistiky nebyly provedeny k důkazu při jednání. Aktuální hodnocení kárné navrhovatelky nicméně svědčí spíše o běžném výkonu práce státního zástupce. Kárný senát navíc neshledal ani v úkonech, které činil kárně obviněný ve věcech, které byly předmětem kárného návrhu, známky mimořádné kvality jeho práce, tak jak o ní opakovaně hovořil. Jednalo se zpravidla o velmi stručná podání, často naprosto hraniční se zásadou odbornosti, která musela někdy působit naprosto nepochopitelně pro jejich adresáty, jak bude uvedeno konkrétně u jednotlivých věcí. Ačkoliv nedostatek odbornosti nebyl předmětem kárného obvinění, soud je nucen jí alespoň takto rámcově hodnotit, neboť obhajoba kárně obviněného byla postavena právě na tom, že vzhledem k velmi pečlivé a odborné práci kárně obviněného došlo k průtahům ve vyřizovaných věcech.

[64] Nebylo prokázáno, že zatížení kárně obviněného by se výrazně vymykal zatížení jiných státních zástupců, kteří jsou zároveň schopni obdobný či dokonce vyšší objem agendy zvládat i bez výkonu přesčasové práce. Je proto třeba dospět k závěru, že důvodem průtahů ve věcech, kde byl kárně obviněný shledán vinným, je zejména jeho nedostatečná organizace práce a vědomé nezákonné upřednostňování jiné agendy, jak sám opakovaně uvedl. O nedostatečné organizaci práce svědčí opakované výhrady kárné navrhovatelky

k hromadění spisů u kárně obviněného bez činění jakýchkoliv úkonů. Je tedy zřejmé, že kárně obviněný si byl vědom potřeby ve věcech činit úkony, ale tak jak vysvětlil, je odkládal na dobu, až na ně bude mít více času. Tím se samozřejmě výrazně zvyšovalo riziko průtahů, neboť nad těmito věcmi postupně zjevně ztrácel kontrolu, přičemž v mnoha případech je mohl vyřídit v relativně krátké době, která by mu nezabrala příliš času na jejich vyřízení.

[65] Nejvyšší správní soud neshledal ani důvodné poukazy kárně obviněného na nevhodnou organizaci práce ze strany kárné navrhovatelky. Kárná navrhovatelka rozděluje mezi podřízené státní zástupce agendu zcela standardním způsobem, tedy nejprve podle jejich specializací a následně v zásadě rovnoměrně podle dosavadního nápadu nových věcí. Jak bylo naopak uvedeno shora, kárně obviněnému jsou poskytovány částečné úlevy v novém nápadu, aby byl schopen vypořádat starší nedodělky. Kárně obviněný také vyčítal navrhovatelce příliš krátké interní lhůty pro vyřízení některých věcí. Nedodržení těchto interních lhůt mu však vyčítáno nebylo a z vyjádření ostatních státních zástupců vyplývá, že v případě objektivní potřeby není problém lhůty ze strany kárné navrhovatelky prodloužit. I pokud by snad byly lhůty určeny příliš krátké, těžko by to mohlo ovlivnit průtahy ve věcech kárně obviněného. Pokud jinak není zatížení kárně obviněného zjevně nepřiměřené, tak by to vedlo jen k tomu, že by některé věci musel vyřídit o něco dříve, ale stále by měl stejný objem času na vyřízení celé agendy.

[66] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že kárně obviněný věnuje výkonu funkce státního zástupce značné množství práce přesčas, což vyplývá z tvrzení kárně obviněného, potvrzení ostatních státních zástupců i z vyjádření justiční stráže. Ani kárná navrhovatelka tuto skutečnost nijak nespороvala. Jak však již bylo řečeno, pokud jsou ostatní státní zástupci s obdobným zatížením schopni práci zvládat i bez pravidelné přesčasové práce, pak potřeba vykonávat značné množství práce přesčas svědčí buď o nevhodné organizaci práce ze strany kárně obviněného, případně nelze vyloučit i to, že je tento objem práce subjektivně již nad jeho síly, byť je objektivně zvladatelný.

[67] S tím souvisí i to, že se cítí být ve stresu a způsobuje mu to další zdravotní obtíže. Soud připouští, že tyto obtíže skutečně mohou být způsobeny požadavky na něj kladenými na státním zastupitelství. Pokud je ale objektivně objem práce na státním zastupitelství zvladatelný, nemůže být úkolem vedoucího státního zástupce, aby snižoval nepřiměřeně objem práce těm, kteří subjektivně výkon funkce nezvládají, na úkor ostatních státních zástupců. Soud ani nerozporuje to, že by se zaměstnavatelé měli snažit předcházet stresu u zaměstnanců. Na druhou stranu je objektivně dané, že výkon funkce státního zástupce v sobě imanentně nese zvýšené riziko stresových situací. Nelze také po zaměstnavateli požadovat, aby reagoval na ryze subjektivní problémy zaměstnanců a tomu přizpůsoboval jejich pracovní zatížení. Jeho úkolem nepochybně je, aby přirozenou míru stresu zaměstnanců výrazně nezvyšoval například zjevně nevhodnou organizací práce nebo nevhodným chováním vůči svým zaměstnancům. Kárně obviněný však v tomto směru zůstal primárně u obecných výtek a poukazů na příliš krátké interní lhůty pro rozhodování. Nebylo tedy prokázáno, že by zvýšená míra stresu kárně obviněného byla zapříčiněna nevhodnou organizací práce.

[68] Kárný soud konstatuje, že nepovažuje za příliš vhodnou obhajobu kárně obviněného, poukazující na údajně nedostatečné zatížení kárné navrhovatelky. S funkcí vedoucího státního zástupce je spojeno množství řídicích a kontrolních povinností vůči podřízeným státním zástupcům, ale i dalším zaměstnancům státního zastupitelství, mají také povinnost

pokračování

vykonávat správu státního zastupitelství. Jejich nápad v běžné agendě proto nelze srovnávat s dalšími státními zástupci daného státního zastupitelství. Pokud kárně obviněný v této souvislosti poukazoval na zatížení jiných vedoucích státních zástupců, zjevně si neuvědomoval, že mezi něj zařazuje i agendu správy (Spr), kterou naopak nijak nezohlednil v zatížení kárné navrhovatelky. Navíc soud nemá důvod nevěřit kárné navrhovatelce v tom, že vyřizuje podle potřeby i agendu, kterou má formálně zapsaný jiný státní zástupce a v jejím sledovaném výkonu se tedy neprojeví.

III.C Důvody podání návrhu

[69] Jaké konkrétní okolnosti vedly navrhovatelku k podání kárného návrhu je pro posouzení věci zásadně nerozhodné. Výjimkou by samozřejmě byl čistě šikanózní výkon takového práva. To, zda jsou vytýkaná jednání dostatečně závažná pro naplnění skutkové podstaty kárného provinění, je předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného.

[70] V nyní posuzované věci soud neshledal, že by návrh byl podáván jakkoliv šikanózně. Množství průtahů na straně kárně obviněného bylo značné a často se jednalo o značně dlouhé doby. Kárná navrhovatelka předtím opakovaně na poradách varovala před hromaděním spisů právě s ohledem na rostoucí riziko průtahů ve věcech. Další motivy navrhovatelky byly pouhými nijak nepodloženými spekulacemi kárně obviněného. Pokud se v návrhu objevoval poukaz na bizarnost postupu kárně obviněného, souhlasí soud s tím, že v takovém případě bylo na místě, aby navrhovatelka uvedla konkrétní případy takového postupu a nezůstala u obecného tvrzení. Nelze však vyloučit, že v některých případech se jí takto postup kárně obviněného jevit mohl. Jak bude ostatně uvedeno dále v části III.I u posouzení jednotlivých dílčích útoků, postup kárně obviněného v některých věcech je těžko pochopitelný i pro kárný soud. Obecné tvrzení stěžovatelky však na celkové závěry soudu nemá žádný vliv a je proto nadbytečné se jím dále zabývat. Pro rozhodnutí soudu byla podstatná fakta prokázána během jednání.

III.D Neprodlovování lhůt ke skončení prověřování

[71] U několika skutků bylo v návrhu uvedeno, že kárně obviněný neprodlovoval lhůty ke skončení prověřování.

[72] Uvedená otázka je řešena § 159 tr. ř., který zní: „§ 159 (1) Policejní orgán je povinen prověřit skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, a) do dvou měsíců od jejich přijetí, jde-li o věc patřící do příslušnosti samosoudce, v níž se nekoná zkrácené přípravné řízení, b) do tří měsíců, jde-li o jinou věc patřící do příslušnosti okresního soudu, a c) do šesti měsíců, jde-li o věc patřící v prvním stupni do příslušnosti krajského soudu. (2) Pokud nebylo oznámení nebo jiný podnět ve lhůtách uvedených v odstavci 1 prověřeno, policejní orgán státnímu zástupci písemně zdůvodní, proč nebylo možné v zákonem stanovené lhůtě prověřování skončit, jaké úkony je třeba ještě provést a po jakou dobu bude prověřování pokračovat. Státní zástupce může pokynem policejnímu orgánu jednak změnit výčet úkonů, které mají být ještě provedeny, jednak stanovit odlišné lhůtu, po kterou má prověřování ještě trvat. (3) Neskončí-li policejní orgán prověřování ve lhůtě prodloužené podle odstavce 2, předloží spis státnímu zástupci s odůvodněným návrhem na její prodloužení. Státní zástupce postupuje obdobně, jak je uvedeno v odstavci 2.“

[73] Nejvyšší správní soud se částečně shoduje s obhajobou, že státní zástupce nemusí mít povinnost výslovně prodlužovat lhůtu ke skončení prověřování. V první řadě je třeba poukázat na stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství č. 28/2002 ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů k postupu státního zástupce při aplikaci ustanovení § 159, 167 a 170 trestního řádu. Z něj skutečně vyplývá, že pokud státní zástupce žádný úkon neučiní, má se zato, že se zamýšlenými úkony a dobou prověřování či vyšetřování souhlasí. Tento přístup jako možný byl potvrzen i v rozhodnutí ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83. Nicméně z pokynu č. 28/2002 také vyplývá, že takto neformální postup je možné zvolit tehdy, pokud tomu předchází vzájemná dohoda mezi státním zástupcem a policejním orgánem. Jinak by měl být dán souhlas stručně písemně nebo ústně, za současného učinění úředního záznamu. Alespoň písemný záznam v dozorovém spise požaduje i citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Pokud by nicméně státní zástupce ve věci nijak nerozhodl, aniž by byl předem domluvený s policejním orgánem na tomto postupu, ale policejní orgán by ve věci bez dalšího sám postupoval a nebylo by možné spatřovat na straně policejního orgánu zbytečné prodlužování lhůty ke skončení prověřování, nebylo by zpravidla možné dovodit jeho kárnou odpovědnost s ohledem na subsidiaritu kárného postihu.

[74] Faktický postup státního zástupce při prodlužování lhůty ke skončení prověřování formou nereagování na návrh policejního orgánu lze tedy akceptovat pouze tehdy, pokud je se v postupu policejního orgánu neobjevují průtahy, navrhovaná doba prodloužení prověřování je přiměřená a policejní orgán si je vědom, že nemusí na souhlas státního zástupce vyčkávat. Pokud má policejní orgán prověřování objektivně skončit, nelze lhůtu prodloužit ať již výslovně nebo nekonáním. Státní zástupce má v takovém případě zakročit, aby nedocházelo nedůvodně k překračování lhůt pro skončení prověřování podle § 159 odst. 1 tr. ř. Státní zástupce musí reagovat také tehdy, pokud se s policejním orgánem na tomto postupu předem nedomluvil a policejní orgán zjevně na schválení prodloužení lhůty vyčkává. V tomto ohledu je třeba poukázat i na § 174 odst. 1 tr. ř., který svěřuje dozor nad zákonností přípravného řízení státnímu zástupci. Pokud je tedy státnímu zástupci zřejmé, že policejní orgán nepostupuje tak jak by měl a jeho postup zjevně vede k průtahům v řízení, musí na to reagovat a to dokonce i tehdy, pokud by zde byla předchozí dohoda mezi státním zástupcem a policejním orgánem o možnosti tacitního prodlužování lhůty. V takovém případě má tedy lhůtu prodloužit nebo policejnímu orgánu sdělit, že na jeho pokyn vyčkávat nemá. Stejně tak musí státní zástupce reagovat v případě, že je zřejmé, že policejní orgán žádá o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, ale je zřejmé, že tak činí v důsledku toho, že úkon či úkony, které jsou ke skončení prověřování třeba, má učinit státní zástupce. Pochybení státního zástupce v takovém případě nespočívá primárně v tom, že lhůtu policejnímu orgánu neprodlouží, ale v tom, že sám neučiní úkony potřebné ke skončení prověřování.

III.E Prověrky spisu

[75] Soud v obecné rovině souhlasí s kárně obviněným v tom, že pokud u některých dílčích útoků kárná navrhovatelka uváděla, že ve věci neprovedl prověrku, takovou povinnost neměl, pokud mu navrhovatelka výslovně nestanovila povinnost prověrku provést. Povinnost provést prověrku může vyplývat buď z trestního řádu (viz § 167 odst. 3 tr. ř. k provádění prověrky při neskončení vyšetřování ve lhůtě dle § 167 odst. 1 tr. ř.), nebo z pokynu nadřízených státních zástupců. Provádění prověrek také upravuje čl. 10 pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009, o trestním řízení a trestní řád.

pokračování

Z něj vyplývá, že kromě prověrky podle § 167 odst. 3 tr. ř. má státní zástupce provést prověrku spisových materiálů zejména ve vazebních věcech a ve věcech skutkově, důkazně či právně složitých, zpravidla jedenkrát za dva měsíce. Jiný pokyn nadřízených státních zástupců nebyl tvrzen ani prokazován. Jak správně upozornil kárně obviněný, to, že obecně nelze dovodit, že by při posuzování písemného zdůvodnění policejního orgánu podle § 159 odst. 2 tr. ř. nebo předložení spisu s návrhem na prodloužení lhůty podle § 159 odst. 3 tr. ř. byl státní zástupce povinen konat prověrku ve věci, dovodil Nejvyšší správní soud již v rozhodnutí ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83.

[76] Všechny věci byly ve stádiu prověřování a žádná z věcí, které byly předmětem kárného návrhu, nebyla věc vazební, ani nebylo tvrzeno, že by šlo o věc skutkově, důkazně či právně složitou. Kárně obviněný tedy prověrky v těchto věcech provádět nemusel. Soud proto vypustil ze skutkových vět, tam kde to bylo součástí návrhu, požadavek na provedení proverek ve věci. Kárný senát nicméně ani nechápal zahrnutí proverek do skutkových vět návrhu tak, že by kárná navrhovatelka požadovala právě provedení prověrky ve věci, ale že se jednalo o příkladné vyjádření toho, co ve věci kárně obviněný mohl dělat, aniž by se dopouštěl průtahů, ale že ve věci nedělal nic.

III.F Nekomunikace s policejním orgánem, předkládání originálu spisu

[77] Několik bodů kárného návrhu kladlo kárně obviněnému za vinu, že ve věcech s policejním orgánem nijak nekomunikoval. Kárně obviněný se hájí tím, že s policejními orgány běžně komunikuje operativně telefonicky, využívá ETR a není třeba o každé komunikaci činit záznam do dozorového spisu.

[78] Kárně obviněnému není vytýkáno to, že by s policejními orgány nekomunikoval vůbec. Tato výhrada byla vždy vztažena ke konkrétní věci a konkrétnímu úkonu, který měl kárně obviněný provést. Jak je zřejmé z vypořádání jednotlivých bodů kárného návrhu dále v části III.I, ve většině případů je obhajoba kárně obviněného zjevně irelevantní. Zpravidla se totiž jednalo o situace, kdy měl určitý úkon učinit kárně obviněný a policejní orgán na něj vyčkával, případně se jednalo o situace, kdy se jednalo o nečinnost na policejním orgánu zcela nezávislou. I pokud by tedy s policejním orgánem ve věci jinak komunikoval, ten stejně nemohl ve věci postupovat. Ve většině případů také policejní orgány postup kárně obviněného urgovaly. Pokud by byla pravda, že s nimi kárně obviněný ve věci komunikoval, nedával by takový jejich postup žádný smysl a bylo by logické, že na takové urgence by kárně obviněný obratem reagoval s poukazem na předchozí komunikaci. Pokud se kárně obviněný u některého dílčího útoku k předchozí komunikaci s policejním orgánem výslovně vyjadřoval, je tato námitka vypořádána v části III.I.

[79] Pokud kárně obviněný poukazoval také na to, že policejnímu orgánu nic nebránilo ve věci pokračovat, ačkoliv se u něj nacházel originál spisového materiálu, ani s tímto nelze bez výhrad souhlasit. Ve většině případů totiž potřeboval policejní orgán věc uzavřít, s čímž je samozřejmě spojeno i uložení spisu nebo jeho předání dalším orgánům. Pokud kárně obviněnému postačovalo, aby mu byla předkládána pouze kopie spisového materiálu, pak nebylo nic snazšího, aby to příslušnému policejnímu orgánu sdělil a umožnil mu tak ve věci dále pokračovat. Nic takového však kárně obviněný neučinil.

III.G Přezkoumání usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 5 tr. ř.

[80] V případě dvou dílčích útoků bylo kárně obviněnému také kladeno za vinu, že nepřezkoumal usnesení policejního orgánu o odložení věci podle § 159a odst. 5 tr. ř. ve lhůtě 30 dnů dle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř.

[81] Podle § 159a odst. 5 tr. ř. platí: „*Státní zástupce nebo policejní orgán věc odloží též tehdy, pokud se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání (§ 160). Pominou-li důvody odložení, trestní stíhání zahájí.*“ Podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. „*Kromě oprávnění uvedených v § 157 odst. 2 je při výkonu dozoru státní zástupce oprávněn ... e) rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření policejního orgánu, která může nabízet vlastním; u usnesení o odložení věci může tak učinit do 30 dnů od doručení; jestliže rozhodnutí policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,*“.

[82] Ačkoliv tedy zákon na jedné straně opravňuje státního zástupce zrušit usnesení o odložení věci pouze do 30 dnů od doručení, ustanovení § 159a odst. 5 tr. ř. výslovně předpokládá zahájení trestního stíhání, jakmile pominou důvody odložení. Nejedná se tedy o definitivní ukončení věci, ale pouze o dočasné odložení. Navíc, stejně jako jiná rozhodnutí o odložení věci podle § 159a tr. ř., nezakládají překážku věci rozhodnuté ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) až k) tr. ř. (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 1. 2008, sp. zn. 5 Tdo 1490/2007, nebo Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, komentář k § 159a).

[83] Případné překročení lhůty 30 dnů dle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. je tedy nežádoucí, ale zpravidla nebude mít zásadní vliv na další průběh trestního řízení, neboť bude možné znovu zahájit úkony trestního řízení, pokud i po uplynutí této lhůty státní zástupce shledá, že odložení věci nebylo na místě. Případné pochybení státního zástupce bude mít vliv pouze na délku trestního řízení, které se v důsledku včasného nezrušení usnesení o odložení věci může o určitou dobu prodloužit. V takovém případě bude třeba zkoumat, nakolik tento chybný postup státního zástupce trestní řízení prodloužil.

[84] Navíc, pokud je usnesení policejního orgánu o odložení věci věcně správné, státní zástupce o tom (nejde-li o stížnostní řízení) nevydává žádné rozhodnutí. Měl by pouze vyznačit ve spise, že se s postupem policejního orgánu ztotožňuje a dát pokyny kanceláři k založení spisu, aby bylo ověřitelné, že usnesení v zákonné lhůtě přezkoumal. Pokud tak však neučiní, bude se jednat pouze o administrativní pochybení, které zpravidla nebude představovat kárné provinění.

III.H Spolupráce s policejními orgány

[85] Kárně obviněný uváděl, že jeho práci výrazně komplikovala skutečnost, že některé policejní orgány vykonávají svou práci nedostatečně. Je tak nucen jim spisy opakovaně vracet nebo za ně činit úkony.

[86] Z dokazování však vyplynulo, že se nejedná pouze o problém v případě kárně obviněného, ale o problém obecný. Problémy s prací některých policistů Policie ČR potvrdili ve svých vyjádřeních i další státní zástupci Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5, stejně tak ho potvrdila i svědkyně Mgr. J. K., která poukázala na problémy u policistů vyšetřujících hospodářskou trestnou činnost. I zde je proto třeba učinit závěr, že

pokračování

problémy kárně obviněného se v tomto směru nijak nevymykaly podmínkám, ve kterých musí pracovat ostatní státní zástupci.

[87] Kárně obviněný v této souvislosti poukázal zejména na špatnou zkušenost v několika věcech s policistou Bc. Š. Jak vyplynulo z dokazování, tento policista byl na základě podnětu kárně obviněného kázeňsky potrestán. I s ohledem na to soud nepochybně, že práce s ním mohla být skutečně obtížná, o čemž svědčí i to, že vyřizoval několik věcí, kterých se týká kárné obvinění. Na druhou stranu bylo na kárně obviněném, aby na tyto obtíže reagoval bezprostředně. Stížnosti na postup tohoto policisty však vznášel oficiálně nejdříve v říjnu 2018 ve věci 1 ZN 3623/2017, nebo v jiné věci, která není předmětem kárného obvinění, dne 6. 12. 2018). Jednalo se tedy o stížnosti v době po podání kárného návrhu nebo těsně předtím. První obecné výtky k práci policejních orgánů pak vznesl až na poradě dne 4. 9. 2018, tedy v době, kdy mu již byla nečinnost v naprosté většině věcí vytknuta a průtahy na základě pokynů kárné navrhovatelky odstranil. Navíc, pokud měl skutečně s tímto policistou špatné zkušenosti z minulosti, o to více měl být kárně obviněný na pozoru, když mu přicházely věci od tohoto policisty. Ve spisech se však nenachází naprosto žádné výtky k jeho práci a jeví se jen těžko uvěřitelné, že by tomuto policistovi dával telefonické pokyny a neučinil by o tom naprosto žádný záznam, ačkoliv měl z minulosti zkušenost, že policista opakovaně pokyny nerespektuje.

[88] Nelze ani akceptovat obhajobu kárně obviněného, že po policistech očekával samostatný procesní postup, který měl pouze dozorovat, avšak policisté jej místo toho zbytečně obtěžovali s návrhem dalšího postupu a očekávali schválení z jeho strany. Naprostá většina pokynů kárně obviněného směrem k policejním orgánům po nich totiž výslovně požadovala, aby kárně obviněnému předložili návrh dalšího procesního postupu a ne, aby sami rozhodli a kárně obviněný jejich postup až následně přezkoumal. Kárně obviněný sice tvrdil, že tím měl na mysli právě druhý uvedený postup, to však z jeho pokynů rozhodně nevyplývá a nemohl se proto divit tomu, že policejní orgány postupovaly přesně dle jeho pokynů.

III.1 Posouzení dílčích útoků

1 ZN 3795/2017 (bod 1. návrhu a skutkové věty rozhodnutí)

[89] Kárná navrhovatelka v tomto bodě kárně obviněnému vytýkala, že v dané věci v období od 12. 1. 2018 do 18. 7. 2018, nevykonával žádnou dozorovou činnost, nekomunikoval s policejním orgánem, neprodlužoval lhůty ke skončení prověřování, neprovedl prověrku spisového materiálu, přičemž originál policejního spisu se od 15. 1. 2018 do 18. 7. 2018 nacházel na obvodním státním zastupitelství, neboť vůbec nereagoval na žádost policejního orgánu doručenou 12. 1. 2018 o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, a to až do doby, kdy byl 10. 7. 2018 upozorněn obvodní státní zástupkyně na svoji nečinnost ve věci.

[90] Z provedeného dokazování vyplývá, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Místní oddělení Radotín, prověřovala od 31. 7. 2017 podezření ze spáchání přečinu zpronevěry spočívající v přisvojení a v následném prodeji motorového vozidla. Podáním doručeným 12. 1. 2018 byl policejním orgánem obvodnímu státnímu zastupitelství podán návrh na prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 12. 3. 2018 s tím, že je třeba ještě provést administrativní kompletaci před zahájením trestního stíhání. Dozorový spis se od doručení této žádosti nacházel u kárně obviněného.

Dne 15. 1. 2018 byl předložen spis policejního orgánu. Dne 15. 3. 2018 policejní orgán opět požádal o prodloužení lhůty k prověřování, nově do 12. 5. 2018, s upozorněním, že se spis nachází již přibližně 2 měsíce na obvodním státním zastupitelství s prosbou o jeho vrácení, pokud již byla provedena kontrola, aby mohlo dojít k plánovaným úkonům policejního orgánu. Dne 14. 5. 2018 policejní orgán opětovně požádal o prodloužení lhůty k prověřování, nově do 12. 7. 2018, s upozorněním, že se spis nachází již přibližně 4 měsíce na obvodním státním zastupitelství s prosbou o jeho vrácení, pokud již byla provedena kontrola, aby mohlo dojít k plánovaným úkonům policejního orgánu. Dne 12. 7. 2018 policejní orgán opětovně požádal o prodloužení lhůty, nově do 12. 9. 2018, s obdobným odůvodněním.

[91] Dne 10. 7. 2018 byla kárnou žalobkyní konstatována nečinnost kárně obviněného. Tomu bylo uloženo, aby se k věci vyjádřil, okamžitě zajistil vrácení spisu policejnímu orgánu po provedení prověrky, prodloužil lhůtu a dal stanovisko k dalšímu postupu s termínem do 19. 7. 2018.

[92] Dne 18. 7. 2018 provedl kárně obviněný prověrku policejního spisu se závěrem, že prověřování postupuje plynule a souhlasí se zamýšleným procesním postupem, tedy postoupením spisového materiálu za účelem zahájení trestního stíhání podezřelého. Kárně obviněný také téhož dne vyslovil souhlas s prodloužením lhůty pro prověřování do 10. 9. 2018. V úředním záznamu z 18. 7. 2018 kárně obviněný konstatoval, že vzhledem k zatíženosti agendou je nucen vyřizovat jednotlivé věci rozlišovat a organizovat z hlediska jejich závažnosti a naléhavosti. Tuto věc jako věc s nižší prioritou odložil s tím, že ji vyřídí dle možností, přičemž si byl vědom doby, po kterou byl spis nevyřízen. Ve věci bylo následně zahájeno trestní stíhání a byla podána obžaloba. Trestní stíhání bylo následně soudem zastaveno podle § 188 odst. 2 tr. ř., neboť trest, k němuž mohlo trestní stíhání vést, byla zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne.

[93] Ohledně obecných podmínek shledání odpovědnosti v případě neprodlužování lhůt ke skončení prověřování soud odkazuje na část III.D. Nejvyšší správní soud s ohledem na to neshledal v této věci průtah na straně kárně obviněného v tom, že by neprodložil lhůtu ke skončení prověřování, ale v tom, že neučinil žádný úkon směřující ke skončení prověřování, ačkoliv bylo zcela evidentní, že policejní orgán vyčkává právě na jeho postup. Pokud bylo jediným úkonem potřebným ke skončení prověřování administrativní kompletace spisu a tento se i s ohledem na požadavky uvedené v § 159 odst. 3 nacházel u kárně obviněného, měl tento spis vrátit, případně učinit jiné úkony. Namísto toho kárně obviněný přehlížel opakovaná upozornění policejního orgánu, že další postup v prověřování závisí pouze na něm. V tomto směru byl zpřesněn skutek, ve kterém bylo shledáno kárné provinění kárně obviněného.

2 ZN 4234/2017(bod 2. návrhu a skutkové věty rozhodnutí)

[94] Kárná navrhovatelka v tomto bodu vyčítala kárně obviněnému, že v dané věci vedené v období od 19. 1. 2018 do 26. 7. 2018, nekomunikoval s policejním orgánem, nerozhodl o žádosti policejního orgánu doručené dne 19. 1. 2018, zpracování žádosti o právní pomoc do Norského království, neprodlužoval lhůty ke skončení prověřování, neprovedl prověrku spisového materiálu, přičemž originál policejního spisu se nacházel na obvodním státním zastupitelství, a to až do 18. 7. 2018, kdy byl upozorněn obvodní státní zástupkyní na svoji nečinnost ve věci.

pokračování

[95] Soud dokazováním v této věci zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Služba kriminální policie a vyšetřování, prověřovala přčin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, ke kterému mělo dojít přidáním komentáře pod článkem a přidáním vlastního příspěvku na sociální síti Facebook. Policejní orgán dospěl k závěru, že se podezřelý nachází na území Norska, přičemž policejní orgán má doposud velmi omezené důkazy. Přípisem doručeným dne 19. 1. 2018 proto požádal policejní orgán o vyhotovení žádosti o provedení výsledku podezřelého cestou právní pomoci a navrhl otázky, které mu mají být položeny. Téhož dne byl doručen policejní spis. Dne 9. 3. 2018 byl doručen návrh policejního orgánu na prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 15. 4. 2018 s tím, že je třeba před stanovením dalšího postupu provést výslech podezřelého prostřednictvím právní pomoci.

[96] Dne 18. 7. 2018 byla kárnou žalobkyní konstatována nečinnost kárně obviněného vedoucí k průtahům v prověřování. Bylo uloženo, aby kárné žalobkyni podal informaci o dalším postupu, rozhodl o žádostech policejního orgánu a zdůvodnil svou nečinnost s termínem do 23. 7. 2018.

[97] Dne 26. 7. 2018 byl kárně obviněným vyhotoven pokyn pro policejní orgán, aby prověřil aktuální pobyt podezřelého, neboť v mezidobí mohlo dojít k jeho změně. Podle závěrů měl policejní orgán navrhnout další procesní postup, včetně možného opětovného podnětu k žádosti o právní pomoc. Zároveň byl policejnímu orgánu vrácen spis a byla prodloužena lhůta pro prověřování do 25. 9. 2018. Kárně obviněný také učinil úřední záznam, v němž uvedl, že vzhledem k zatíženosti agendou je nucen vyřizovat jednotlivé věci rozlišovat a organizovat z hlediska jejich závažnosti a naléhavosti. Tuto věc jako věc vyhodnotil jako takovou, v níž bude třeba pečlivě přezkoumat předložený spisový materiál a důvodnost návrhu policejního orgánu. S ohledem na to ji vyřídí dle možností, přičemž si byl vědom doby, po kterou se věcí nezabýval.

[98] Ačkoliv ve své obhajobě kárně obviněný tvrdil, že věc byla předána do Norska, při jednání uvedla kárná navrhovatelka, že ze spisu vyplývá, že věc je stále prověřována a policejnímu orgánu bylo opakovaně uloženo, aby prověřil aktuální pobyt podezřelého. Kárně obviněný toto nijak nesporeoval. Věc se tedy nijak výrazně neposunula a kárně obviněný přispěl svou 6 měsíční nečinností k délce prověřování.

[99] Není povinností státního zástupce návrhům na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc vyhovět. Nicméně pokud je neshledá důvodnými, má o tom policejní orgán včas vyrozumět, aby tak zbytečně neprodlužoval průběh prověřování (viz bod 72 rozhodnutí ze dne 9. 10. 2018, čj. 12 Ksz 4/2018-69). Pokud tedy měl kárně obviněný pochybnosti o dostatečnosti zjištění skutkového stavu policejních orgánů, měl jim dát do 2 měsíců od obdržení podnětu k žádosti o mezinárodní právní pomoc jasné pokyny, jak mají ve věci dále postupovat. Tím by splnil i povinnost, kterou sám ve své obhajobě zdůrazňoval, tedy že má před vyžádáním právní pomoci ze zahraničí zjistit, zda je provedení úkonu v cizím státě nezbytné (viz čl. 52 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 10/2013, o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních). Namísto toho ve věci neudělal nic a to ačkoliv navíc z návrhu na prodloužení lhůty ke skončení prověřování bylo zřejmé, že policejní orgán je přesvědčen, že nemůže ve věci dále konat, dokud státní zástupce neposoudí žádost o mezinárodní právní pomoc.

2 ZN 4101/2016 (bod 3. kárného návrhu, výrok B rozhodnutí - zproštěno)

[100] Kárná navrhovatelka kárně obviněnému kladla za vinu, že ve věci po dobu od 4. 1. 2018 do 28. 6. 2018 nekomunikoval s policejním orgánem, nerozhodl o žádosti policejního orgánu doručené dne 4. 1. 2018, o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, když navíc dne 7. 3. 2018 bylo doručeno usnesení policejního orgánu o odložení věci podle § 159a odst. 5 tr. ř., které nepřezkoumal, a to až do dne 28. 6. 2018, kdy byl upozorněn obvodní státní na svoji nečinnost a na marné uplynutí lhůty podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř.

[101] Dokazováním bylo zjištěno, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Místní oddělení Smíchov, prověřovala od 27. 7. 2016 podezření ze spáchání přečinu podvodu spočívajícího ve vylákání platby poškozeným na účet v Itálii za účelem údajné možnosti nájmu bytu ve Španělsku. V březnu 2017 zpracoval kárně obviněný žádost o mezinárodní právní pomoc do Itálie. Podáním doručeným 4. 1. 2018 byl policejním orgánem obvodnímu státnímu zastupitelství podán návrh na prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 10. 3. 2018 s tím, že je třeba vyčkat na výsledky dříve vyžádané mezinárodní právní pomoci. Téhož dne byl doručen i spis policejního orgánu.

[102] Dne 7. 3. 2018 bylo obvodnímu státnímu zastupitelství doručeno usnesení policejního orgánu, kterým trestní věc odložil, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání, konkrétně nebyla doručena odpověď na mezinárodní právní pomoc, která by umožňovala identifikovat pachatele.

[103] Dne 28. 6. 2018 konstatovala kárná navrhovatelka, že došlo k uplynutí lhůty 30 dnů pro možné zrušení nezákonného rozhodnutí policejního orgánu o odložení věci dle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř., ani nebyla vyřízena žádost o prodloužení lhůty. Kárně obviněnému uložila, aby do 29. 6. 2018 přezkoumal usnesení o odložení věci a vydal příslušné pokyny. V návaznosti na to dne 29. 6. 2018 kárně obviněný uvedl, že se ztotožňuje s postupem policejního orgánu.

[104] Jak bylo rozebráno shora v části III.D tohoto rozhodnutí, státní zástupce se může v souvislosti s žádostí policejního orgánu o prodloužení lhůty ke skončení prověřování dopustit kárného provinění v zásadě tehdy, pokud jeho postup bude mít vliv na další průběh trestního řízení. V této věci byla v minulosti řádně vyžádána právní pomoc z Itálie a vyčkávalo se na obdržení jejich výsledků. Policejním orgánem navrhované prodloužení lhůty ke skončení prověřování dle § 159 odst. 3 tr. ř. bylo s ohledem na vyčkávání právní pomoci důvodné a výslovné prodloužení této lhůty ze strany kárně obviněného by nijak konkrétně k délce trestního řízení nepřispělo.

[105] Je sporné, zda bylo následně na místě, aby v této situaci policejní orgán věc odkládal podle § 159a odst. 5 tr. ř. neboť správnějším postupem by se jevilo, že by takový závěr měl učinit až poté, co bude znát výsledky mezinárodní právní pomoci. Na druhou stranu, jak bylo rozebráno v části III.G tohoto rozhodnutí, jakmile by výsledkem dožádání bylo zjištění skutečností, které by již zahájení trestního stíhání opravňovaly, nic by nebránilo tomu, aby bylo trestní stíhání obratem zahájeno. Fakticky tedy jde jen o otázku formální správnosti postupu, nikoliv o věcný dopad na trestní řízení. Případně, pokud by i později státní zástupce zjistil nezákonnost postupu policejního orgánu při odložení věci, mohl by uložit policejnímu orgánu, aby znovu zahájil úkony trestního řízení v dané věci.

[106] Ačkoliv i v této věci mohl kárně obviněný jistě postupovat lépe, Nejvyšší správní soud neshledal, že by jeho postup měl jakýkoliv negativní vliv na průběh trestního řízení.

pokračování

S ohledem na subsidiaritu kárné odpovědnosti proto shledal, že tento dílčí útok nelze považovat za kárné provinění. Z hlediska kárného práva procesního nahlízet je třeba na něj nahlízet jako na samostatný skutky, jak vyplývá z § 12 odst. 12 tr. ř. za použití § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Proto ve vztahu k tomuto dílčímu útoku, uvedenému ve výroku B. rozhodnutí, který podle navrhovatelky společně s dílčími útoky popsány ve výroku A. tvořil z hmotně právního hlediska součást jednoho skutku a jednoho kárného provinění, byl kárně obviněný kárného obvinění zproštěn.

1 ZN 4108/2017 (bod 4. návrhu, bod 3. skutkové věty rozhodnutí)

[107] Navrhovatelka kárně obviněnému kladla za vinu, že ve věci po dobu od 9. 3. 2018 do 18. 7. 2017, ve věci nereagoval a nijak nerozhodl o žádosti policejního orgánu o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, a ve věci po tuto dobu neučinil žádný úkon.

[108] Kárný soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Služba kriminální policie a vyšetřování, prověřovala od 13. 7. 2017 podezření ze spáchání přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod. K uvedenému trestnému činu mělo dojít umístěním několika videonahrávek a souvisejících komentářů na internetové stránky www.youtube.com. Dne 7. 3. 2018 kárně obviněný policejnímu orgánu prodloužil lhůtu ke skončení prověřování do 15. 4. 2018, když v tomto termínu očekával odůvodněný návrh procesního postupu. Pokud v této lhůtě nebude prověřování skončeno, žádal o podrobnou zprávu o stavu řízení i s popisem úkonů, které byly provedeny, a které ještě zbývá provést. Zpráva měla obsahovat i další zamýšlený postup policejního orgánu a měla být spojena s případnou další žádostí o prodloužení lhůty. Dne 9. 3. 2018 navrhl policejní orgán prodloužení lhůty k prověřování do 15. 4. 2018 s tím, že je třeba ustanovit osoby používající IP adresy, z nichž byla videa nahrána a vloženy komentáře. Následně měl být proveden jejich výslech a podle toho stanoven další procesní postup.

[109] Dne 10. 7. 2018 konstatovala kárná navrhovatelka průtahy v činnosti policejního orgánu a nečinnost kárně obviněného. Kárně obviněnému uložila do 18. 7. 2018 podat vysvětlení a přijmout opatření.

[110] Dne 18. 7. 2018 vydal kárně obviněný pokyn policejnímu orgánu k dalšímu postupu. V úředním záznamu z 18. 7. 2018 kárně obviněný konstatoval, že vzhledem k zatíženosti agendou je nucen jednotlivé věci rozlišovat a organizovat z hlediska jejich závažnosti a naléhavosti. Tuto věc jako věc s nižší prioritou odložil s tím, že ji vyřídí dle možností, přičemž si byl vědom doby, po kterou nereagoval na průtahy policejního orgánu, ačkoliv jde v dané věci o policistu, kterému průtahy a nepředkládání zpráv vytýká velmi často bez efektu.

[111] Věc nakonec skončila odložením, neboť se nepodařilo zjistit konkrétního uživatele, který závadné příspěvky vložil na internetové stránky.

[112] Z uvedeného je tedy zřejmé, že kárně obviněný se měl po uplynutí lhůty 15. 4. 2018 začít zajímat o to, jaký je další postup ve věci, neboť mu v této lhůtě měl policejní orgán předložit podrobnou zprávu o stavu řízení. Porušení svých povinností se tedy dopouštěl jak policejní orgán, tak ale i kárně obviněný, kterému náležel výkon dozoru nad zákonností v přípravném řízení, a který na nečinnost policejního orgánu nijak nereagoval.

Ačkoliv kárně obviněný v úředním záznamu zmínil, že s policistou Bc. Š. jsou opakovaně problémy, není zřejmé, že by vznesl do doby, kdy jemu samotnému byla vytknuta nečinnost ve věci, vůči jeho práci oficiální výhrady.

[113] S ohledem na tyto závěry upravil soud vymezení skutku tak, že neshledával nečinnost kárně obviněného již od 9. 3. 2018, jak bylo uváděno v kárném návrhu, ale až od 15. 4. 2018, tedy od data, kdy měl policejní orgán předložit podrobnou zprávu o postupu věci. Jeho nečinnost i přesto trvala až do 18. 7. 2018, tedy po dobu delší 3 měsíců, kdy v této lhůtě měl reagovat na nečinnost policejního orgánu. Zároveň byl skutek upraven v tom směru, že kárně obviněnému není kladeno za vinu neprodloužení lhůty ke skončení prověřování, neboť dokazováním se zjistilo, že policejní orgán prodloužení lhůty navrhl přesně dle předchozího pokynu kárně obviněného a opětovný souhlas s tímto navrhovaným prodloužením by tak nedával smysl.

1 ZN 3623/2017 (bod 5. návrhu, bod 4. skutkové věty rozhodnutí)

[114] Navrhovatelka kárně obviněnému kladla za vinu, že v období od 20. 12. 2017 do 19. 7. 2018, nerozhodl a ani nijak nereagoval na žádost policejního orgánu ze dne 20. 12. 2017 o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, a neprovedl žádný úkon, to až do 10. 7. 2018, kdy byl upozorněn obvodní státní zástupkyní na svoji nečinnost.

[115] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Služba kriminální policie a vyšetřování, prověřovala od 3. 7. 2017 přečin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, ke kterému mělo dojít vyhrožováním usmrcením prostřednictvím komentářů na serveru idnes.cz. Byly provedeny veškeré kroky k vypátrání pachatele a spisový materiál byl 19. 12. 2017 předán dozorujícímu státnímu zástupci s návrhem možného ukončení věci. Dne 20. 12. 2017 navrhl policejní orgán prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 19. 1. 2018 s tím, že věc může ukončit po sdělení stanoviska státního zástupce. Vyřizujícím policistou byl Bc. Š.

[116] Dne 10. 7. 2018 konstatovala kárná navrhovatelka nečinnost kárně obviněného, který nijak nereagoval na žádost o prodloužení lhůty, ani nevrátil spis policejnímu orgánu. Kárně obviněnému uložila do 19. 7. 2018 podat vysvětlení a zajistit ukončení věci.

[117] V úředním záznamu z 19. 7. 2018 kárně obviněný konstatoval, že vzhledem k zatíženosti agendou je nucen jednotlivé věci rozlišovat a organizovat z hlediska jejich závažnosti a naléhavosti. Tuto věc jako věc s nižší prioritou odložil s tím, že ji vyřídí dle možností, přičemž si byl vědom doby, po kterou se věcí nezabýval.

[118] Následný postup ve věci byl dosti nepřehledný, neboť docházelo k vzájemnému zasílání spisu mezi orgány činnými v trestním řízení a přestupkovými orgány, k čemuž přispělo, že kárně obviněný vyřizoval věci telefonicky, nicméně o tom nedělal žádné záznamy. Tvrdil, že policista Š. postupoval v rozporu s jeho pokyny a stěžoval si na to i jeho nadřízenému. Úředně byla výtku vůči postupu policisty učiněna 4. 10. 2018. Nakonec byla věc postoupena přestupkovému orgánu.

[119] Jak bylo rozebráno podrobně v části III.D, často nebude možné shledat kárné provinění pouze v neprodloužení lhůty ke skončení prověřování. V této věci bylo nicméně zřejmé, že policejní orgán zcela zjevně vyčkával na stanovisko kárně obviněného k návrhu dalšího postupu a uváděl, že se jedná o jediný úkon, který mu brání v dalším postupu. Za

pokračování

této situace tedy měl kárně obviněný tedy reagovat buď tak, že by policejnímu orgánu sdělil, zda s navrhovaným postupem souhlasí či nesouhlasí nebo tak, že očekává, že v rámci procesní samostatnosti ponechává postup na něm. Nemůže však věc nechat bez jakékoliv odezvy, ačkoliv je evidentní, že na ni policista čeká a v důsledku toho dochází k nedůvodným průtahům ve věci.

[120] Ani u této věci není zřejmé, že by kárně obviněný skutečně vytýkal Bc. Š. jeho postup ve věci dříve, než poté, co došlo k průtahům i na jeho straně. Jedná se o nijak nedoložené tvrzení kárně obviněného, které není jakkoliv zaznamenáno v dozorovém spise a nadřízený policisty popírá, že by byly sděleny jakékoliv výtky vůči práci Bc. Š. ze strany kárně obviněného. Je ostatně dost těžko uvěřitelné, že pokud by věc kárně obviněný skutečně aktivně po onu dobu více jak 7 měsíců aktivně dozoroval a urgoval by vyřizujícího policistu a jeho nadřízeného, neučinil by tak alespoň jedenkrát písemně anebo o tom minimálně neučinil úřední záznam se lhůtou pro kancelář.

[121] Vzhledem k tomu, že nečinnost kárně obviněného trvala téměř 7 měsíců, i v tomto dílčím útoku shledal kárný senát obviněného vinným kárným proviněním.

1 ZN 2704/2017 (bod 6. návrhu, bod 5. skutkové věty rozhodnutí)

[122] V kárném návrhu bylo kárně obviněnému vytýkáno, že se od 29. 6. 2017 nezabýval žádostmi policejního orgánu o vyžádání právní pomoci v Turecku, od 22. 11. 2017 o vyžádání právní pomoci v Rumunsku, ale pouze formálně prodlužoval lhůtu ke skončení prověřování bez sdělení jakéhokoli stanoviska k případné právní pomoci, kterou nevyžádal a spis si ponechal u sebe v kanceláři, dne 15. 3. 2018 bylo doručeno usnesení policejního orgánu podle § 159a odst. 5 tr. ř., což bylo odůvodněno i dosud nevyřízenými právními pomocemi, které státní zástupce nepřezkoumal, nijak na toto nereagoval, přičemž dne 28. 6. 2018 obvodní státní zástupkyně konstatovala, že již marně uplynula lhůta podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. a uložila usnesení přezkoumat a vydat příslušné pokyny kanceláři.

[123] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Místní oddělení Smíchov, prověřovala od 21. 3. 2017 podezření ze spáchání přečinu podvodu dílem dokonaným a dílem nedokonaným. Ten spočíval v uvedení poškozené v omyl o pravé identitě pachatele, který se prostřednictvím prostředků komunikace na dálku vydával za vojáka americké armády, a pokoušel se z ní vylákat finanční prostředky, což se mu dílem podařilo, neboť poškozená zaslala část požadovaných prostředků na účet v Turecku. Prověřováním bylo zjištěno, že telekomunikační provoz byl veden z Rumunska. Policejní orgán požádal žádostí doručenou dne 29. 6. 2017 obvodní státní zastupitelství o vyžádání mezinárodní právní pomoci do Turecka. Policejní orgán následně 11. 7. 2017 požádal o prodloužení lhůty k prověřování, čemuž kárně obviněný 18. 8. 2017 vyhověl. Na další žádost o prodloužení lhůty ze dne 20. 9. 2017 nereagoval. Dále policejní orgán požádal 22. 11. 2017 kárně obviněného kromě prodloužení lhůty k prověřování o vyžádání mezinárodní právní pomoci z Rumunska. Dne 24. 1. 2018 navrhl policejní orgán prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 30. 3. 2018 s tím, že zbývá vyčkat na akceptaci žádosti o mezinárodní právní pomoc, případně policejní orgán navrhoval věc odložit dle § 159a odst. 5 tr. ř. Zároveň byl doručen spis policejního orgánu.

[124] Dne 15. 3. 2018 bylo obvodnímu státnímu zastupitelství doručeno usnesení policejního orgánu o odložení věci podle § 159 odst. 5 tr. ř., neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání.

[125] Dne 28. 6. 2018 konstatovala kárná navrhovatelka, že došlo k uplynutí lhůty 30 dnů pro možné zrušení nezákonného rozhodnutí policejního orgánu o odložení věci dle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř., ani nebyla vyřízena žádost o prodloužení lhůty a vrácen spis. Kárně obviněnému uložila, aby do 29. 6. 2018 přezkoumal usnesení o odložení věci a vydal příslušné pokyny.

[126] V návaznosti na to dne 29. 6. 2018 kárně obviněný sdělil policejnímu orgánu, že vyžádání mezinárodní právní pomoci z Turecka a Rumunska je nehospodárné a neúčelné, neboť je minimální pravděpodobnost ztotožnění pachatele s ohledem na známou úspěšnou taktiku pachatelů takových trestných činů zakrývat svou skutečnou identitu. Kárně obviněný se proto rozhodl o mezinárodní právní pomoc nežádat. Odložení věci podle § 159 odst. 5 tr. ř. bylo proto na místě.

[127] Pokud jde o posouzení tohoto skutku, lze zejména odkázat na odůvodnění obsažené již shora v bodě [99] týkající se povinnosti rozhodnout o podnětu policejního orgánu na vyžádání mezinárodní právní pomoci. Pokud kárně obviněný vyhodnotil, že mezinárodní právní pomoc by byla neúčelná s ohledem na obecnou zkušenost s objasňováním tohoto druhu kriminality, nic nebránilo tomu, aby to sdělil policejnímu orgánu bezprostředně poté, kdy o právní pomoc požádal. Namísto toho nechal policejní orgán ve věci dále jednat a následně vyčkávat na jeho stanovisko.

[128] Pokud jde o to, že nepřezkoumal usnesení o odložení věci ve lhůtě 30 dnů dle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř., lze odkázat rozbor této otázky v části III.G tohoto rozhodnutí, jakož i na odůvodnění k věci 2 ZN 4101/2016 (bod 3. kárného návrhu, výrok B rozhodnutí - zproštěno). I v této věci došlo k odložení věci podle § 159a odst. 5 tr. ř. za situace, kdy policejní orgán neznal výsledky požadované žádosti o mezinárodní právní pomoc a bez její realizace nemohl zjistit totožnost pachatelů (zde nicméně v důsledku toho, že nebyla mezinárodní právní pomoc vůbec vyžádána, aniž o tom kárně obviněný policejní orgán vyrozuměl). I vzhledem k tomu, že kárně obviněný nakonec rozhodl o neúčelnosti žádosti o mezinárodní právní pomoc, byl takový postup policejního orgánu na místě a postup kárně obviněného tak neměl na trestní řízení žádný negativní vliv. Nicméně uvedené usnesení jej mělo nepochybně vybudit k tomu, aby konečně vyhodnotil podněty policejního orgánu k vyžádání mezinárodní právní pomoci. S ohledem na subsidiaritu kárného postihu proto kárný senát neshledal vinu kárně obviněného v tom, že ve lhůtě 30 dnů nepřezkoumal usnesení o odložení věci. Skutková věta byla proto upravena tak, že kárně obviněnému klade pouze za vinu dva průtahy při vyřizování podnětů policejního orgánu k vyžádání mezinárodní právní pomoci a usnesení o odložení věci zmiňuje pouze jako jistou formu zdůraznění zavinění kárně obviněného.

0 ZN 8531/2018 – převedeno později do 2 ZN 3877/2018 (bod 7. návrhu, bod 6. skutkové věty rozhodnutí)

[129] Navrhovatelka kárně obviněnému vytýkala, že v době od 6. 4. 2018 do 20. 7. 2018, nijak nerozhodl o postupu a vyřízení věci, když 6. 4. 2018 bylo doručeno usnesení o předání věci podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) z Úřadu městské

pokračování

části Praha 13 včetně příloh, a dne 18. 7. 2018 byl obvodní státní zástupkyně upozorněn na nečinnost ve věci, přičemž následně ve věci došlo k zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř.

[130] Kárný soud dokazováním zjistil, že usnesením Úřadu městské části Praha 13 došlo podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, k předání věci původně prověřované jako přestupek obvodnímu státnímu zastupitelství z důvodu, že zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin. Usnesení bylo doručeno dne 6. 4. 2018 spolu se spisovým materiálem. Věcně se jednalo o to, že podezřelý dvakrát krátce po sobě obtěžoval ženy na stejném místě na Praze 13. Správní orgán poukázal na to, že podezřelý může být nebezpečný pro své okolí, neboť jeho násilné jednání je motivováno sexuálními pudy, které sám nedokáže ovládat. K útokům docházelo na veřejně přístupném místě a to ačkoliv jedna žena měla u sebe psa a druhá malé dítě v kočárku.

[131] Dne 18. 7. 2018 konstatovala kárná navrhovatelka, že se spis od 6. 4. 2018 nacházel u kárně obviněného, aniž by tento provedl jakýkoliv úkon ve věci. Uložila mu, aby ji do 20. 7. informoval o postupu ve věci a přijetí opatření ke skončení.

[132] Kárně obviněný postoupil dne 23. 7. 2018 (datum, kdy byl přípis předán kanceláři) spisový materiál Policii České republiky, Obvodnímu ředitelství policie Praha II, Místnímu oddělení Stodůlky, spisový materiál k dalšímu šetření s tím, že je názoru, že je namístě zahájit úkony trestního řízení. Policejní orgán následně dne 16. 8. 2018 zaslal záznam o zahájení úkonů trestního řízení.

[133] Ve věci bylo později zjištěno ještě několik dalších útoků podezřelého na další ženy.

[134] Kárně obviněný uvedl, že se mu to typově nezdálo jako zásadně nebezpečné. Až po zjištění dalších útoků rozhodl o předložení věci policejnímu orgánu k zahájení úkonů trestního řízení. O tom, že tam mohou být další útoky však v přípisu, kterým věc postupoval policii, není nic uvedeno.

[135] Kárně obviněný tedy ve věci nijak po dobu více jak 3 měsíců od obdržení usnesení Úřadu městské části Praha 13 nekonal. Pro posouzení naplnění skutkové podstaty kárného provinění bylo nepodstatné, zda věc považoval nebo nepovažoval za typově závažnou. Přesto je třeba souhlasit s kárnou navrhovatelkou, že tuto věc lze považovat za relativně závažnou, neboť podezřelý opakovaně obtěžoval ženy na veřejně přístupných místech a to ačkoliv v obou případech přistupovaly další okolnosti, které by standardně měly u pachatele snižovat zájem na ně útočit (přítomnost psa nebo malého dítěte). Již jen z těchto informací bylo možné vyvodit, že pachatel může mít tendenci v jednání pokračovat a jeho jednání by mohlo i gradovat. Bylo tak na místě věc postoupit policejnímu orgánu co nejdříve. Navíc samotné postoupení nemohlo kárně obviněnému zabrat téměř žádný čas, neboť jde o prosté postoupení spisového materiálu bez jakékoliv přidané hodnoty (například informující o dalších zjištěných skutečnostech).

0 ZN 274/2016 (bod 8. návrhu, bod 7. skutkové věty rozhodnutí)

[136] Kárné obvinění spatřovalo dílčí útok kárně obviněného v tom, že v době od 17. 8. 2017 do 18. 7. 2018, nerozhodl o žádosti stěžovatelky ze dne 17. 8. 2017 o přezkum postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř., když pouze dne 26. 10. 2017 vydal pokyn k vyžádání spisového materiálu Policie České republiky, který mu byl předložen

dne 6. 11. 2017, na toto nijak nereagoval a to až do dne 10. 7. 2018, kdy byl upozorněn obvodní státní zástupkyní na svoji nečinnost.

[137] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Místní oddělení Smíchov, prošetřovala trestní oznámení ze dne 6. 10. 2016. Toto oznámení bylo 16. 8. 2017 policejním orgánem uloženo bez dalšího opatření, neboť policejní orgán nezjistil skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin nebo správní delikt. K tomuto postupu došlo poté, co bylo policejním orgánem opětovně provedeno šetření na základě pokynu kárně obviněného. Dne 17. 8. 2017 podala oznamovatelka žádost o přezkum postupu policejního orgánu.

[138] Kárně obviněný vyžádal 26. 10. 2017 spisový materiál policejního orgánu. Dále pak o jeho zaslání žádal 6. 11. 2017 telefonicky. Téhož dne byl spis policejním orgánem předložen. Dne 18. 7. 2018 konstatovala kárná navrhovatelka, že kárně obviněný neprovedl ve věci žádný úkon. Uložila mu, aby ji do 18. 7. informoval o postupu ve věci a přijetí opatření ke skončení.

[139] Kárně obviněný vyřídil žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 tr. ř. dne 19. 7. 2018 (datum, kdy byl přípis předán kanceláři) tak, že žádosti nevyhověl. Odkázal na obsah vyrozumění o provedeném šetření z 10. 7. 2017, který mu byl předložen policejním orgánem, a který zaslal oznamovatelce.

[140] V úředním záznamu z 18. 7. 2018 kárně obviněný konstatoval, že vzhledem k zatíženosti agendou je nucen jednotlivé věci rozlišovat a organizovat z hlediska jejich závažnosti a naléhavosti. Tuto věc jako věc s nižší prioritou odložil s tím, že ji vyřídí dle možností, přičemž si byl vědom doby, po kterou se věcí nezabýval.

[141] Obhajoba kárně obviněného spočívala v podstatě pouze v tom, že se jednalo o věc s nižší prioritou. Jak však bylo uvedeno již několikrát, i pokud by tomu tak bylo, státní zástupce musí organizovat svůj čas tak, aby stíhal vyřizovat veškerou agendu v přiměřených lhůtách. Oznamovatelka měla právo i v této věci právo, aby bylo její podání vyřízeno v přiměřené lhůtě, tedy zpravidla do 2 měsíců. Namísto toho byla její žádost vyřízena až za necelých 11 měsíců, tedy za dobu několikanásobně překračující lhůtu přiměřenou.

2 ZN 4993/2017 (bod 9. návrhu, bod 10. skutkové věty rozhodnutí)

[142] Navrhovatelka spatřovala pochybení kárně obviněného v tom, že od 11. 4. 2018 do 3. 10. 2018, nerozhodl o žádosti policejního orgánu předložené s originálem spisového materiálu o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, a neučinil ve věci žádný úkon.

[143] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Místní oddělení Radotín, prověřovala od 14. 12. 2017 podezření ze spáchání přečinu nebezpečného vyhrožování. Ten spočíval v tom, že podezřelý opakovaně vyhrožoval hrubými a vulgárními výrazy újmou na zdraví poškozené a to někdy i za přítomnosti jejího otce. Ve věci bylo provedeno větší množství úkonů. Dne 9. 3. 2018 byla kárně obviněnému doručena od policejního orgánu podrobná zpráva o stavu prověřování. Ta obsahovala podrobný souhrn doposud provedených důkazů a šetření. Závěrem policejní orgán sdělil, že se přiklání k tomu, že ve věci jde o přestupek, a proto by měla být věc odevzdána příslušnému orgánu k projednání přestupku podle § 159a odst. 1 tr. ř.

pokračování

[144] Dne 11. 4. 2018 navrhl policejní orgán prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 11. 6. 2018 s tím, že je třeba provést výpověď podezřelého a následně ve věci rozhodnout. Dne 21. 5. 2018 sdělil policejní orgán, že 11. 4. 2018 zaslal státnímu zastupitelství k prověřce spis. Vzhledem k tomu, že byly v mezidobí provedeny další úkony, zaslal je do spisu. Podáním ze dne 14. 6. 2018 navrhl policejní orgán znovu prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. a to do 14. 8. 2018 s tím, že již nenavrhoval žádné úkony, které by bylo třeba provést, ale že je spisový materiál na státním zastupitelství společně se zprávou o stavu prověřování a návrhem na další postup. Dne 14. 8. 2018 byl podán opětovný návrh na prodloužení lhůty k prověřování stejného obsahu s tou výjimkou, že policejní orgán navrhoval prodloužit lhůtu k prověřování do 14. 10. 2018.

[145] Dne 24. 9. 2018 konstatovala navrhovatelka, že kárně obviněný nerozhodl od 11. 4. 2018 o žádosti policejního orgánu, ani nijak jinak nereagoval. Uložila mu, aby do 1. 10. rozhodl o dalším postupu a o vrácení spisu.

[146] Dne 3. 10. 2018 kárně obviněný rozhodl o prodloužení lhůty k prověřování do 15. 11. 2018, ve kterém uvedl, že v této lhůtě očekává „*odůvodněný návrh procesního rozhodnutí ve věci*“. Při jednání uvedl, že tím myslel, že vyjádřil souhlas s dříve navrženým postupem policejního orgánu a očekával, že policejní orgán samostatně rozhodne o odevzdání věci nebo jí předá správě kriminální police a vyšetřování s návrhem na zahájení trestního stíhání.

[147] Jak již bylo uvedeno shora bodu [88], tato věc ukazuje matoucí postup kárně obviněného vůči policejním orgánům. Policejní orgán podal kárně obviněnému již dne 9. 3. 2018 podrobnou zprávu o věci, včetně hodnocení provedených důkazů, s návrhem konkrétního procesního postupu ve věci. Poté, co policejní orgán drobně prověřování doplnil a veškeré podklady doplnil kárně obviněnému do spisu, který se u něj stále nacházel, kárně obviněný dlouhodobě nereagoval, ačkoliv ho policejní orgán opakovaně upozornil, že vyčkává na jeho postoj k návrhu dalšího postupu a domáhal se prověrky spisu. Až po upozornění kárné navrhovatelky na jeho nečinnost dne 24. 9. 2018 věc „vyřídil“ 3. 10. 2018 tak, že prodloužil lhůtu ke skončení prověřování a místo toho, aby řádně reagoval na dříve předloženou několikastránkovou zprávu o stavu prověřování, včetně návrhu na odevzdání věci do přestupkového řízení podle § 159a odst. 1 tr. ř., dal policejnímu orgánu zcela univerzální pokyn na dva odstavce, absolutně nereagující na dosavadní průběh řízení. Pokynem po policejním orgánu navíc požadoval to, co mu policejní orgán sdělil již 9. 3. 2018. Tomu ostatně odpovídala reakce policejního orgánu, který zaslal v podstatě stejné podání, jako bylo to z 9. 3. 2018. Z pokynu se rozhodně nedá pochopit, že by kárně obviněný schvaloval předchozí návrh policejního orgánu nebo by ho vyzýval k samostatnému rozhodnutí. Pokyn výslovně požadoval pouze návrh procesního rozhodnutí, nikoliv vydání rozhodnutí samotného.

[148] Soud proto upravil oproti kárnému návrhu vymezení skutku v tom směru, že mu je ve věci i nadále kladena za vinu nečinnost, nicméně ta nespočívá v neprodloužení lhůty ke skončení prověřování. Jak se totiž ukázalo dokazováním při jednání, tento návrh policejního orgánu již totiž primárně reagoval na jeho dřívější podání, na které měl kárně obviněný adekvátně reagovat. počátek období nečinnosti však kárný senát posunul ve prospěch obviněného až na 14. 6. 2018, kdy tento den policejní orgán sdělil kárně obviněnému, že všechny plánované úkony byly provedeny a vyčkává již jen na postoj

státního zástupce k věci a vrácení zaslaného spisového materiálu. Naopak konec nečinnosti kárně obviněného byl posunut až na dobu do podání kárného návrhu (16. 10. 2018), protože ani přípis ze dne 3. 10. 2018 nelze podle názoru soudu považovat za odstranění nečinnosti ve věci, neboť kárně obviněný tímto podáním nečinnost nijak neodstranil, neboť vůbec nereagoval na to, v jakém stádiu se věc nachází. Podle § 12 odst. 11 tr. ř., použitelného dle § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, však platí, že případné jednání kárně obviněného pokračující po podání sdělení obvinění (kárného návrhu), se považuje za nový skutek. Doba trvání proto byla omezena právě dnem podání kárného návrhu.

ZN 8509/2018 (bod 10. návrhu, bod 9. skutkové věty rozhodnutí)

[149] Navrhovatelka vytýkala kárně obviněnému, že od 11. 1. 2018 až do 27. 9. 2018, nerozhodl o podnětu právního zástupce poškozeného k přezkumu postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř., když toliko vyžádal od policejního orgánu předložení spisu, který mu byl doručen dne 25. 4. 2018, avšak ani poté ve věci nijak nerozhodl a podnět nevyřídil. Teprve dne 27. 9. 2018 postup policejního orgánu přezkoumal, neboť v rámci stížnostního řízení byla uznána důvodnou stížnost právní zástupkyně poškozeného a dozorovému státnímu zástupci bylo uloženo ve věci rozhodnout.

[150] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Služba kriminální policie a vyšetřování, prověřovala od února 2017 oznámení o spáchání trestného činu. Kárně obviněný vyhověl v červenci 2017 podnětu oznamovatele a uložil policejnímu orgánu pokyny k dalšímu postupu. Ani s dalším postupem policejního orgánu oznamovatelka nesouhlasila a podala 11. 1. 2018 podnět k výkonu dohledu státního zástupce nad postupem policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř. Dne 5. 2. 2018 doručila oznamovatelka přílohy k podnětu. Dne 13. 4. 2018 kárně obviněný vyrozuměl oznamovatelku o tom, že podnět vyřizuje a téhož dne si vyžádal spis policejního orgánu. Spis byl od policejního orgánu doručen 25. 4. 2018. Dne 8. 8. 2018 byl kárně obviněný zápisem ve spise upozorněn navrhovatelkou na nutnost vyřízení věci a to do 22. 8. 2018, ve které měl podat zprávu o postupu ve věci. V době od 6. 8. 2018 do 17. 8. 2018 nicméně kárně obviněný čerpal řádnou dovolenou, takže se o tomto pokynu nemohl dozvědět. V mezidobí podala oznamovatelka stížnost na postup kárně obviněného, v důsledku čehož se dozorový spis nacházel u kárné navrhovatelky. Nebylo prokázáno, že by ho v mezidobí předložila kárně obviněnému k vyjádření a případnému učinění úkonů. Následně mu 24. 9. 2018 kárná navrhovatelka uložila, aby ve věci rozhodl do 30. 9. 2018. Ten tak učinil 27. 9. 2018, neboť tento den oznamovatelku vyrozuměl o tom, že dospěl v souladu s názorem policejního orgánu k závěru, že svou podstatou jde primárně o občanskoprávní spor a s ohledem na subsidiaritu trestní represe nemá být věc řešena v trestním řízení.

[151] Kárně obviněný uvedl, že věc byla poměrně nepřehledná a vyžadovala delší dobu studia spisu. Věc považoval za méně naléhavou, a proto počítal s tím, že ji vyřídí, až mu to časové možnosti dovolí.

[152] Nečinnost kárně obviněného v délce více jak 8 měsíců opět není akceptovatelná, neboť čtyřnásobně překračuje kritickou dobu pro vyřízení věci. Opět se nelze ztotožnit s tím, že by věc, které kárně obviněný nepřikládá prioritu, mohla být vyřizována po takto dlouhou dobu. S obhajobou lze souhlasit v tom, že není pravda, že by kárně obviněný neuposlechl pokynu kárné navrhovatelky k vyřízení věci z 8. 8. 2018. Bylo totiž prokázáno, že v době vydání prvního pokynu, tedy dne 8. 8. 2018, čerpal kárně obviněný

pokračování

řádnou dovolenou a po návratu z ní, se ke spisu zřejmě dostal až 24. 9. 2018, ve kterém byl založen druhý pokyn kárně obviněné. Nelze mu proto neuposlechnutí prvního pokynu vytýkat, to však nečinil ani kárný návrh. Pokud kárná navrhovatelka při jednání zmínila, že neuposlechnutí jejího přímého pokynu byla poslední kapka k podání návrhu, nelze než odkázat na část III.C odůvodnění v tom směru, že vnitřní důvody podání kárného návrhu navrhovatelem budou až na naprosté výjimky irelevantní. Podstatné je, zda je kárné obvinění důvodné nebo nikoliv.

ZN 3917/2017 (bod 11. návrhu, bod 10. skutkové věty rozhodnutí)

[153] Kárné obvinění spatřovalo pochybení kárně obviněného v tom, že v době od 12. 9. 2017 do 7. 8. 2018, minimálně nejpозději však do doby sepsání návrhu na zahájení kárného řízení, nijak nerozhodl o návrhu policejního orgánu k vyžádání právní pomoci z USA, především však policejní orgán nevyrozuměl o tom, že právní pomoc nevyžádal a akceptoval, resp. nijak se nevyjadřoval k žádostem policejního orgánu o prodloužení lhůty ke skončení prověřování právě z důvodu vyžádané právní pomoci v USA, a ve věci byl naprosto nečinný. Při jednání bylo upřesněno, že vymezení skutku bylo zatíženo písarskou vadou a vymezené období mělo končit dnem sepsání kárného návrhu, tedy do 2. 10. 2018. Je to zřejmé i z toho, že dne 7. 8. 2018 v této věci k žádné události nedošlo a není tedy zřejmé, proč by měl být skutek omezen právě tímto dnem.

[154] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, prověřovala od 16. 8. 2017 podezření ze spáchání přečinu násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, k němuž mělo dojít přispěvkem na sociální síti Facebook nabádajícím k fyzickému násilí proti skupině obyvatel pro jejich rasu nebo barvu pleti. Dne 18. 8. 2017 požádal policejní orgán státní zastupitelství o zaslání žádosti o právní pomoc do USA spočívající v poskytnutí zálohy uchovávaných dat společností Facebook. Na to reagoval kárně obviněný tím, že policejní orgán upozornil na nedostatky žádosti a nutnost upřesnění jejího předmětu. Policejní orgán doručil doplněnou žádost 12. 9. 2017 a požádal o vyrozumění, zda a v jakém rozsahu bylo žádosti vyhověno. Kárně obviněný téhož dne podal podle § 88a odst. 1 tr. ř. návrh Obvodnímu soudu pro Prahu 5 na vydání příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu. V odůvodnění též uvedl, že informace, které mohou být zjištěny prostřednictvím navrhovaného příkazu nelze obstarat jinak a lze důvodně předpokládat, že se jedná o skutečnosti pro trestní řízení zásadní a významné, stíhaná trestná činnost je společensky škodlivá a závažná. Obvodní soud pro Prahu 5 návrhu vyhověl dne 18. 9. 2017.

[155] Dne 25. 9. 2017 zaslal kárně obviněný spisový materiál zpět policejnímu orgánu. Dne 13. 10. 2017 podal policejní orgán zprávu o stavu prověřování podle § 159 odst. 2 tr. ř. s tím, že úkonem, který zbývá provést je zpracování mezinárodní právní pomoci do Spojených států amerických, vyčkání na odpověď a provedení úkonů v návaznosti na tuto odpověď. Kárně obviněný dne 16. 10. 2017 postup policejního orgánu přezkoumal a vyslovil s ním souhlas. Dne 15. 12. 2017 podal policejní orgán návrh na prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. a to do 15. 2. 2018 s tím, že zbývá provést stejné úkony, jako v případě zprávy dle § 159 odst. 2 tr. ř. Shodný návrh byl doručen dne 26. 2. 2018 s návrhem na prodloužení lhůty pro prověřování do 15. 5. 2018. Kárně obviněný lhůtu pro prověřování prodloužil dne 28. 3. 2018 do 20. 6. 2018 s tím, že v této lhůtě očekává odůvodněný návrh procesního rozhodnutí ve věci. V daném přípise nijak nereagoval na sdělení policejního orgánu, že pro další postup ve věci potřebuje vědět, jaký

je výsledek mezinárodní právní pomoci. Policejní orgán dne 21. 6. 2018 zaslal obsahově shodný návrh na prodloužení lhůty pro prověřování jako 15. 12. 2017 a 26. 2. 2018 s tím, že navrhuje prodloužit lhůtu pro prověřování do 20. 8. 2018. Dne 24. 7. 2018 vznesl policejní orgán dotaz na stav právní pomoci. Dne 16. 8. 2018 policejní orgán opět podal návrh na prodloužení lhůty k prověřování s návrhem na prodloužení do 19. 10. 2018. Dne 26. 9. 2018 podal policejní orgán podnět k návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce, neboť zjistil prostřednictvím jiných poznatků, kdo by mohl být podezřelý, a kde bydlí. V podnětu policejní orgán opět upozornil, že již více jak rok čeká na výsledek mezinárodní právní pomoci s tím, že je pravděpodobné, že požadovaná data již nemusí být k dispozici s ohledem na povinnost osob zajišťujících komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací uchovávat tato data pouze po dobu 6 měsíců. Zároveň policejní orgán upozornil, že dalším vyčkáváním na výsledek mezinárodní právní pomoci by mohlo dojít k likvidaci důkazů a proto je třeba domovní prohlídku provést jako neodkladný úkon.

[156] Domovní prohlídka byla úspěšná a ve věci byla podána později obžaloba a soud vydal trestní příkaz.

[157] Ve spise se nenachází žádný dokument o tom, že by kárně obviněný učinil jakýkoliv úkon směřující k získání mezinárodní právní pomoci, ani že by o tom vyrozuměl policejní orgán.

[158] Kárně obviněný tvrdil, že ve věci s policejním orgánem komunikoval i dříve. Tomuto tvrzení však soud neuvěřil, neboť policejní orgán celkem šestkrát věc urgoval s poukazem na to, že vyčkává na mezinárodní právní pomoc, výslovně se na její stav i dotazoval a poukazoval na možné zmaření důkazů, pokud nebudou požadovaná data včas zajištěna. V podnětu k návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce z 26. 9. 2018 policejní orgán uvádí, že na žádost o mezinárodní právní pomoc nebyla obdržena odpověď a i pokud by společnost Facebook v nejbližší době odpověděla, budou relevantní data již nevyužitelná. Z toho nelze dovodit nic jiného, než že se policejní orgán domníval, že žádost byla již dávno odeslána a odpověď by mohla každou chvíli přijít. Případné prodloužení lhůt ke skončení prověřování ze strany kárně obviněného neobsahuje naprosto žádné informace o stavu mezinárodní právní pomoci a o tom, že by snad s policejním orgánem ve věci jednal. Naopak je zcela nepochopitelné prodloužení ze dne 28. 3. 2018, ve kterém je zcela stejný text, jako ve věci 2 ZN 4993/2017, ve kterém opět bez jakékoliv reakce na předchozí stav věci píše, že očekává odůvodněný návrh procesního rozhodnutí ve věci. Není vůbec zřejmé, co tím měl na mysli. Pokud obhajoba poukazovala na úřední záznam z 10. 9. 2018, z něhož mělo vyplývat, že mezi kárně obviněným a policejním orgánem i předtím probíhala komunikace, pak z daného záznamu nic takového nevyplývá. Tvrzení o telefonických hovorech s policejním orgánem, o kterých však kárně obviněný neučinil žádné záznamy, se ve světle uvedeného jeví jako zcela nevěrohodné.

[159] Pokud obhajoba poukazovala na to, že věc byla vyřešena rychleji než přes mezinárodní právní pomoc díky domovní prohlídce, nezdá se, že by na tomto výsledku měl jakýkoliv podíl zásluhy kárně obviněný. Z podnětu k návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce z 26. 9. 2018 je naopak zřejmé, že policejní orgán stále na odpověď z mezinárodní právní pomoci vyčkával. Nicméně vědom si běžícího času, pomocí operativních pátracích prostředků shromáždil poznatky o možném pachateli a místě jeho pobytu a navrhl proto provedení domovní prohlídky, jejíž potřebu mimo jiné odůvodnil tím, že se právní pomoc z USA trvá již více než rok a a hrozí, že dalším čekáním by mohlo

pokračování

dojít k likvidaci důkazů. Domovní prohlídka tedy nebyla iniciována kárně obviněným, ale na základě operativních zjištění policie, které již byla zjevně zoufalá z toho, že stále nepřichází odpověď na mezinárodní právní pomoc, aniž by jí kárně obviněný alespoň řekl, že o se o ni zatím stále ani nepokusil požádat.

[160] Pokud jde o posouzení tohoto dílčího útoku jako kárného provinění, lze odkázat na odůvodnění obsažené v bodě [99] týkající se povinnosti rozhodnout o podnětu policejního orgánu na vyžádání mezinárodní právní pomoci. Zde navíc ani není pravděpodobné, že by žádost o mezinárodní právní pomoc byla zřejmě neúspěšná, pokud by ji kárně obviněný podal. Naopak se soudu jeví jako dosti nepravděpodobné, že by společnost Facebook až na výjimky odmítala poskytnout údaje prokazující trestnou činnost na jejich síti. Nepodáním včasné žádosti o mezinárodní právní pomoc mohl naopak trestní stíhání zmařit, neboť požadovaná data by již nebyla vůbec k dispozici.

0 ZN 153/2018 (bod 12. návrhu, bod 11. skutkové věty rozhodnutí)

[161] Dle kárného návrhu po dobu od 28. 3. 2018 do 9. 7. 2018 nerozhodl ani jinak nevyřídil podání z Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 z důvodu místní příslušnosti, ačkoliv k postupovanému podání byl přiložen policejní spis a věc postoupil bez dalších pokynů Policii České republiky, přestože se jednalo o přezkum postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř.

[162] Soud dokazováním zjistil, že Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 postoupilo Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5 trestní oznámení, které však vyhodnotilo jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř., nad nímž příslušelo vykonávat dohled Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5. Uvedené postoupení bylo doručeno spolu se spisem, včetně spisu policejního orgánu, dne 28. 3. 2018.

[163] Trestní oznámení z větší části popisuje dřívější vyhrožování ze strany podezřelého a následný postup policejního orgánu. V další části trestního oznámení oznamovatel upozornil i na nové výhrůžky ze strany podezřelého s tím, že má obavy z jeho dalšího jednání.

[164] Formulářovým přípisem z 9. 7. 2018 postoupil kárně obviněný spisovou dokumentaci Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie hl. m. Prahy, Obvodnímu ředitelství policie Praha II k šetření podle § 158 odst. 1 tr. ř. a formulářovým podáním vyrozuměl oznamovatele o tomto úkonu.

[165] S kárně obviněným lze částečně souhlasit v tom, že bylo na jeho právním posouzení, zda věc vyhodnotí jako nové trestní oznámení nebo jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř. Na druhou stranu musí konstatovat, že trestní oznámení z jedné poloviny popisovalo nesouhlas s předchozím postupem policejního orgánu při prošetřování dřívějších útoků a je tedy minimálně značně diskutabilní, zda nemělo být alespoň v této části posouzeno jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu. Pro posouzení kárného návrhu to však není podstatné. I pokud by se skutečně jednalo o nové trestní oznámení, nic by to neměnilo na povinnosti vyřídit jej nejpozději ve lhůtě 2 měsíců.

[166] Soud proto upravil skutkovou větu oproti návrhu tak, že kárně obviněný po dobu více jak 3 měsíců nevyřídil postoupené podání ať již tím způsobem, že by přezkoumal postup policejního orgánu podle § 157 odst. 2 tr. ř., nebo že by věc postoupil jako nové trestní oznámení Policii ČR.

1 ZN 2015/2018 (bod 13. návrhu, bod 12. skutkové věty rozhodnutí)

[167] Navrhovatelka kárně obviněnému kladla za vinu, že době minimálně od 30. 4. 2018, nejpozději od 2. 5. 2018, do doby podání kárného návrhu, nevykonával žádnou dozorovou činnost, nekomunikoval s policejním orgánem, neprodlužoval lhůty ke skončení prověřování, neprovedl prověrku spisového materiálu, přičemž originál policejního spisu se od 2. 5. 2018 do 18. 9. 2018, kdy policejní spis byl vrácen zastupující státní zástupkyní, které byl dozorový spis předložen se třetí žádostí policejního orgánu o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, nacházel na obvodním státním zastupitelství, na což byl dozorový státní zástupce v každé další žádosti policejního orgánu upozorněn, čímž tak bylo znemožněno policejnímu orgánu ve věci provádět úkony prověřování.

[168] Soud dokazováním zjistil, že Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Místní oddělení Smíchov, prošetřovala od 29. 12. 2017 podezření z přečinu krádeže spočívajícího v odcizení mobilního telefonu. Dne 28. 2. 2018 zaslal policejní orgán zprávu o stavu prověřování dle § 159 odst. 2 tr. ř.

[169] Podáním doručeným 30. 4. 2018 navrhl policejní orgán prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 30. 6. 2018 s tím, že zbývá vyčkat výsledku šetření k IP adresám a poté stanovení dalšího postupu. Podáním doručeným dne 2. 5. 2018 zaslal policejní orgán zároveň spis s uvedením, že jej předkládá k prověrce. Podáními doručenými 26. 6. a 27. 6. 2018 navrhl policejní orgán opětovně prodloužení lhůty k prověřování podle § 159 odst. 3 tr. ř. do 31. 8. 2018 s tím, že v mezidobí proběhlo šetření k IP adresám a zbývá pouze zaslat spis ze státního zastupitelství policejnímu orgánu a věc odložit. Totožný návrh byl doručen 10. 9. 2018.

[170] Spis byl policejnímu orgánu vrácen přípisem ze dne 18. 9. 2018 státní zástupkyní Mgr. R. Ch. V přípise upozornila policejní orgán, že spolu s žádostí o prodloužení lhůty má být zasílána kopie spisového materiálu a nikoliv jeho originál. Policejní orgán následně dne 21. 9. 2018 věc odložil, neboť se prověřováním nepodařilo zjistit možného pachatele.

[171] Ohledně obecných podmínek shledání odpovědnosti v případě neprodlužování lhůt ke skončení prověřování soud odkazuje na část III.D. Nejvyšší správní soud s ohledem na to neshledal v této věci průtah na straně kárně obviněného v tom, že by neprodložil lhůtu ke skončení prověřování, ale v tom, že neučinil žádný úkon směřující ke skončení prověřování, ačkoliv bylo zcela evidentní, že policejní orgán vyčkává právě na jeho postup. Proto také vycházel z toho, že rozhodná lhůta začala běžet až 2. 5. 2018, kdy policejní orgán sdělil, že předkládá spisový materiál k provedení prověrky, přičemž originál spisu předložil, a následně při opakovaných návrzích na prodloužení lhůty ke skončení prověřování policejní orgán sdělil, že úkon, který je třeba k ukončení prověřování provést, je vrácení spisu od kárně obviněného. Bylo tedy evidentní, že je policejní orgán přesvědčen, že věc nemůže skončit bez provedení prověrky ve věci ze strany kárně obviněného a věc ani skončit nemohl, neboť originál spisu měl u sebe kárně obviněný.

pokračování

0 ZN 266/2018 (bod 14. návrhu, bod 13 skutkové věty rozhodnutí)

[172] Podle kárné navrhovatelky kárně obviněný pochybil, když v době od 4. 6. 2018 do 11. 9. 2018, ve věci neučinil žádný úkon, nerozhodl o vyřízení podání, a reagoval až na upozornění obvodní státní zástupkyně dne 31. 8. 2018 s tím, že ve věci již došlo k překročení lhůty k vyřízení podání podle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství.

[173] Dokazováním bylo zjištěno, že podáním doručeným na státní zastupitelství dne 4. 6. 2018 nazvaným „Stížnost na nedoručený balík v ceně 56 806.86 Kč“ popsal oznamovatel komplikace s podvodem spáchaným na něj vylákáním peněz za fotoaparát z Velké Británie, který však nebyl zaslán. Podrobně popsal průběh celé transakce a všechny jemu známé údaje. Zároveň přiložil i množství příloh dokládajících průběh transakce.

[174] Dne 31. 8. 2018 konstatovala navrhovatelka, že věc nebyla až do tohoto data vyřízena, čímž byla překročena lhůta dle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství. Uložila proto kárně obviněnému do 5. 9. 2018 ve věci rozhodnout.

[175] Přípisem předaným kanceláři dne 12. 9. 2018 vyzval kárně obviněný krátkým přípisem oznamovatele, aby podání nejpozději do 5 dnů doplnil, neboť není zřejmé, čeho se po státním zastupitelství domáhá.

[176] Kárně obviněný tedy podání vyhodnotil jako nejasné. Nicméně je to poněkud překvapující, neboť oznamovatel celkem jasně popsal skutkové okolnosti již na první pohled velmi pravděpodobně naplňující skutkovou podstatu trestného činu podvodu. Nicméně jestliže kárně obviněný věc posoudil jako jiné podání, měl jej vyřídit v souladu se zvláštní úpravou uvedenou v § 16a zákona o státním zastupitelství, tedy mimo jiné ve lhůtě 2 měsíců dle odst. 6 daného ustanovení. To však neučinil, ačkoliv se jednalo o jednoduchou výzvu.

III.J Naplnění skutkové podstaty kárného provinění

[177] Jak bylo uvedeno již podrobně v části III.A skutková podstata kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství je v případě průtahů naplněna zpravidla při delší nečinnosti, při níž státní zástupce po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstřících ZN a ZM, ačkoli tak může učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy a stane se tak ve více věcech.

[178] Jak vyplývá ze shora uvedeného, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se právě o takovou situaci jednalo i v případě kárně obviněného. Shledal průtahy v celkem 13 trestních věcech trestních věcech, které jsou uvedeny ve skutkové větě výrokové části A. tohoto rozhodnutí, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněný tímto zaviněným jednáním ohrozil rovněž důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta ohledně urgovaných podání nepochybně byla a v ostatních případech aspoň mohla být v očích odborné a laické

veřejnosti, zejména policejního orgánu, snížena jeho otálením při vyřizování úkonů v jednotlivých trestních věcech. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněný věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Opakovaně uváděl, že se s věcmi vždy běžně seznámil, ale ponechával jejich vyřízení na pozdější dobu, až bude mít čas na jejich vyřízení a zároveň si byl vědom, že věci jsou nevyřízeny i po delší dobu. V některých případech to muselo být navíc patrné i z upozornění policejního orgánu na nutnost provedení navrhovaných úkonů trestního řízení. Kárně obviněný musel být proto srozuměn s tím, že se dopouští nečinností, porušuje své povinnosti státního zástupce a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

[179] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněný skutkem uvedeným ve výroku A. rozhodnutí kárného senátu spáchal kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

[180] Jak však bylo uvedeno podrobně v bodech [100] až [106], v případě dílčího útoku uvedeného v bodě 3. kárného návrhu Nejvyšší správní soud s ohledem na subsidiaritu kárného postihu neshledal naplnění skutkové podstaty kárného provinění, a proto v této části kárně obviněného kárného obvinění zprostil.

IV. Uložení kárného opatření

[181] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

[182] V neprospěch kárně obviněného svědčí jeho zavinění ve formě nepřímého úmyslu a delší průtahy při vyřizování většího počtu podání, k nimž v několika případech došlo i přes upozornění policejního orgánu. Jeho déletrvající nečinnosti při rozhodování o příslušných podáních zbytečně prodloužily příslušná trestní řízení. Kárně obviněný si navíc zjevně závažnost svých pochybení ani nepřipouštěl a snažil se je za každou cenu omlouvat a bagatelizovat.

[183] Ve prospěch kárně obviněného výrazně svědčí jeho dosavadní kárná bezúhonnost, ale i to, že vůči němu nebyla uplatněna ani jakákoliv výtky dle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství. Je také zjevné, že kárně obviněný se podle svého hlubokého přesvědčení snaží práci státního zástupce vykonávat, jak nejlépe umí a obětuje jí velké množství i svého volného času. Nejde-li o průtahy ve věcech, kterým přikládá menší důležitost, je výkon jeho práce hodnocen dobře. Průtahy také naštěstí nakonec neměly zásadní dopady do výsledků trestních řízení. Nejednalo se také většinou o průtahy ve věcech, které by již na první pohled byly zcela zásadní a měly fatální dopady na zúčastněné osoby, ačkoliv je nelze ani bagatelizovat, jak se někdy snažil kárně obviněný. Nelze ani přehlédnout to, že ačkoliv nebylo možné míru zatížení kárně obviněného zohlednit při rozhodování o vině, nelze od ní odhlédnout při zvažování kárného opatření. Jak bylo podrobně rozebráno v části III.B,

pokračování

je zřejmé, že Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 5 patří i mezi pražskými obvodními státními zastupitelstvími k zatíženějším a zatížení státních zastupitelství v Praze je spíše vyšší než ve většině mimopražských okresních státních zastupitelství. Může být i administrativně náročnější uhlídat více, byť jednodušších věcí, než méně věcí, byť složitějších. Dále lze také přihlídnout k tomu, že měl zjevně složitou práci s policistou Bc. Š., který se spolupodílel na několika vytykánych průtahích. Kárně obviněný se též nyní usilovně snaží o odbourání veškerých průtahů a o výrazné snížení věcí, které se mu nachází v kanceláři.

[184] Nejvyšší správní soud zhodnotil, že v této věci nakonec výrazněji převážily polehčující okolnosti a postačí proto uložení nejmírnější možné formy kárného postihu podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství, tedy důtky. Neztotožnil se s návrhem obhajoby, že při shledání viny by i postačovalo upustit od kárného opatření, neboť bylo dostačující projednání kárného provinění. S ohledem na rozsah a délku průtahů bylo i uložení pouhé důtky v zásadě výjimkou z jinak ukládaných kárných opatření za obdobných podmínek a to zejména s ohledem na mimořádné nasazení kárně obviněného pro práci státního zástupce. K upuštění od kárného opatření bude také zpravidla nezbytné, aby kárně obviněný provedl skutečnou sebereflexi, u níž je v první řadě nezbytné uvědomění si vlastní viny, k čemuž u kárně obviněného nedošlo. Kárný soud však doufá, že si kárně obviněný uvědomí svá pochybení alespoň na základě proběhlého řízení a po uložení kárného opatření. Je zejména nezbytné, aby si kromě věcí, které jsou pro něj prioritní a jistě vyžadují pro své řádné zpracování výrazně větší objem času, našel vždy i čas na věci, které zjevně doposud zůstávaly částečně mimo jeho pozornost, ale jsou nezbytnou součástí práce státního zástupce, na kterou je hrdý a chce jí zastávat řádně. Je také na místě, aby dával srozumitelné pokyny policejním orgánům, které mohly vést k nepochopení toho, co po nich kárně obviněný požadoval, a též aby včas reagoval na případné nedostatky v práci policejních orgánů a tyto reakce byly zpětně ověřitelné.

VI. Závěr

[185] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného státního zástupce, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku A. tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, uložil kárně obviněnému podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství kárné opatření - důtku. Výrokem B. rozhodnutí kárného senátu byl dále kárně obviněný podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů zproštěn kárného obvinění v části týkající se tam specifikovaného skutku, neboť ten není kárným proviněním.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 6. února 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.

předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců